

„MÁSODIK ESÉLY”

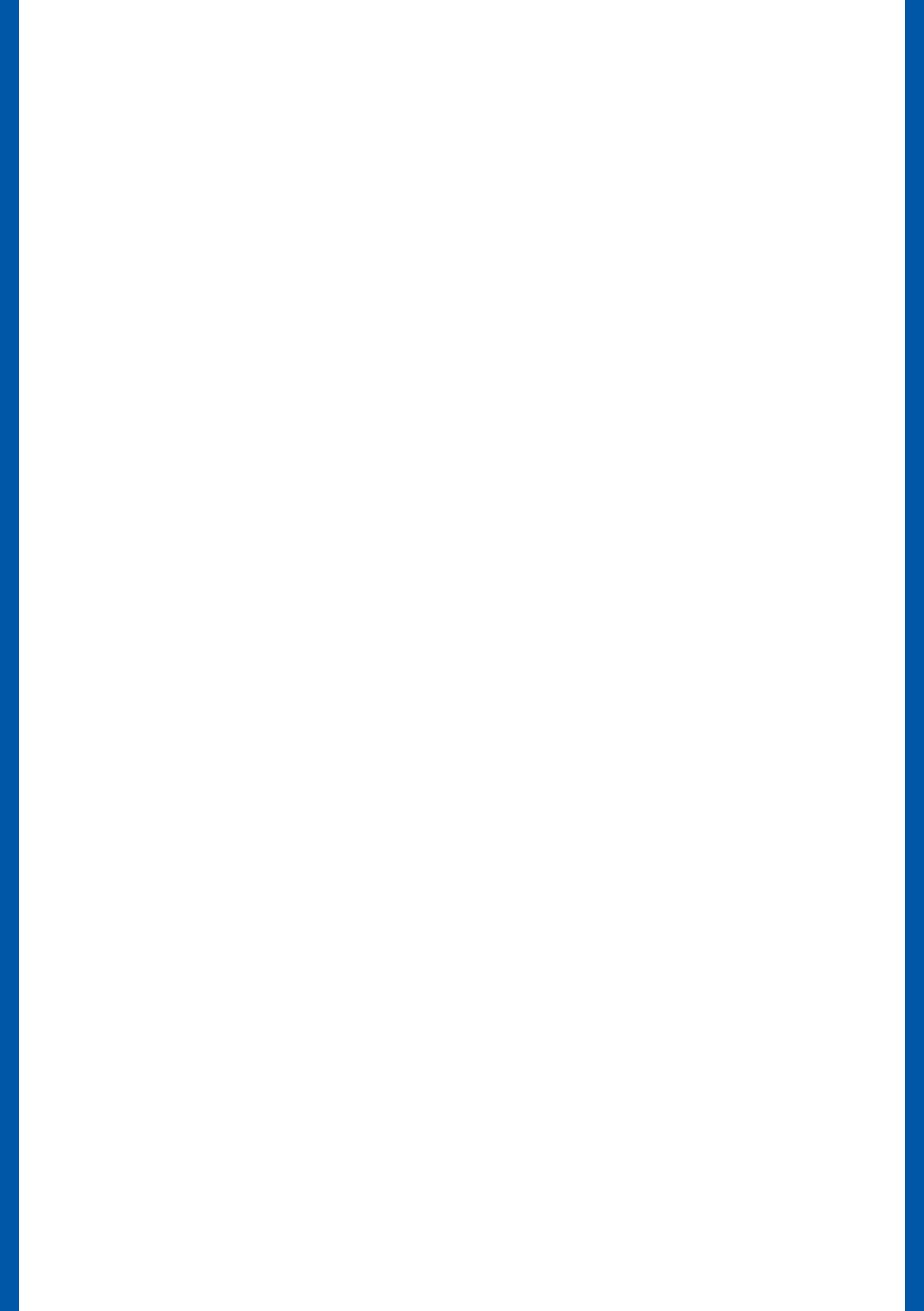
Falugondnok és beteggondozó képző program a bihari kistérség foglalkoztatási és népességmegtartó helyzetének javítása érdekében

TÁMOP- 1.4.1-07/1-2008-0105

Befektetés a jövőbe

Új Magyarország
FEJLESZTÉSI TERV

„MÁSODIK ESÉLY”

Falugondnok és beteggondozó képző program a bihari kistérség foglalkoztatási és népességmegtartó helyzetének javítása érdekében

TÁMOP- 1.4.1-07/1-2008-0105

A kiadványt szerkesztette:

Lisztes Éva

A kiadvány megjelentetéséhez írásaikkal,
munkájukkal hozzájárultak:

Balláné Veres Ilona

Egeresi Lóránd

Gombos Éva

Harasztosi Sándor

Mihályfi Márta

Porkoláb Lajos

Sápi József

Szabó Istvánné

Tóth Sándor

Zsákai Ildikó

Felelős kiadó: Harasztosi Sándor elnök

Postacím: 4100 Berettyóújfalu, Bajcsy-Zsilinszky u. 27.

Tel: +36-30-837-96-53

Honlap: www.biharinepfoiskola.hu

Készült: ...nyomda

Tartalomjegyzék

Köszöntő	6
Gondolatok a kistérségünk szociális szakmai képzéséről	8
A „Második esély” népfőiskolai projekt bemutatása	13
A kulcsképessegek fejlesztése	25
Mentori tevékenység a projekten belül	28
Népfőiskolás voltam Berettyóújfaluban – a képzésben résztvevő néhány hallgató és oktató élménye, tapasztalata, véleménye	30
Mihályfi Márta	42
Mellékletek	44

Köszöntő

Tíz év egy ember életében igen, egy jól működő szervezet életében azonban nem hosszú idő. Éppen maga a kezdet. A számadás tartalma azonban nem az eltelt idő hosszától függ. Igazolják ezt az évszázados előzmények is. A népfőiskola a felnőttoktatás, közművelődés, ifjúságnevelés intézménye, mozgalma, pedagógiai és andragógiai elve és módszere. Bö másfél évszázad telt el azóta, hogy a népfőiskolai gondolat megteremtője, Nicolai Frederik Severin Grundtvig dán költő, történész, evangélikus püspök sugallatára tanulni vágyó fiatal gazdák egy csoportja Dániában megalakította az első népfőiskolát. A világszintűvé vált mozgalom az 1910-es években jutott el Magyarországra, és a 30-as évek közepére a szórványos kezdeményezések a parasztifjúság művelésének, az iskolánn kívüli népművelésnek széles körű mozgalmává fejlődtek. Céljuk az önművelésre ösztönzés, a vallásos szellemű erkölcsi nevelés, látókörbővítés, a gyakorlati képzés, a magyarságtudat elmélyítése volt. Olyan jól felkészült, önállóan gondolkodó fiatalok „faluvezetőkké” történő képzése, akik felelősségtudó tagjai lesznek a községi vezetőtestületeknek. A mozgalom szellemi, erkölcsi irányításában, anyagi támogatásában az egyházak és szervezeteik vitték a vezető szerepet, és tevékenységükre nagy befolyással volt a népi írók mozgalma, élükön Móricz Zsigmonddal, Németh Lászlóval, akik írásaikkal, a népfőiskolákon tartott előadásaikkal, az ügy érdekében történt fellépéseikkel tevékenyen részt vettek a népfőiskolák társadalmi rangjának emelésében.

Szűkebb pátriánkban, Biharban az igazán úttörő szerep Szűcs Sándoré volt. Az 1930-as években ismerkedett meg Györffy Istvánnal és egy életen át a tanítványává vált. Ezzel bekerült a magyar néprajzkutatók nagy családjába. Egyidejűleg a népi írók is felfigyeltek rá. Az 1940-es évek elején Karcag város szociális titkára lett, ettől kezdve a Nagykovácsói Lapokban jelentek meg a Kunsággal kapcsolatos cikkei. Később megalapította a Sárreői Népfőiskolát Bihartordán. Tankönyvet is írt, ebből taníthatott. 1944 után Biharnagybajomban tanítóskodott. Szűcs Sándort később, mint „szabadművelődési segédtitkár” Berettyóújfaluiba osztották be, ez az időszak személyes életének, de az országnak és a szabadművelődésnek is a legnehezebb korszaka. A népfőiskolák megítélése hazánkban még 1962-ben is meglehetősen negatív. Ha valaki a népfőiskolákkal kapcsolatban állt, sőt igazgatta, már gyanús volt.

De Szűcs Sándor, Karácsony Sándor, a népi írók és társaik erőfeszítései nem voltak hiábavalóak. Az 1938-ban megalakult, majd 1988-ban újjászületett Magyar Népfőiskolai Társaság ma már az egyik legátfogóbb tevékenységi körrel, ismeret-

séggel és elismertséggel rendelkező országos civil szerveződésünk.

És Bihar e tekintetben sem kell, hogy szégyenkezzen, hiszen a Bihari Népfőiskola már 1989-ben elkezdte tevékenységét. Működésének kezdetén elsősorban ismeretterjesztő tevékenységet folytatott, a bihari térség történelmével, hagyományaival és az akkori jelenkor kulturális kihívásaival foglalkozott, illetve közösségi fórumokat szervezett aktuális témák köré. Egy-egy téma kutatójának, tudósának közreműködésével kerekasztal-beszélgetéseken, előadásokon dolgozta fel a történelmi Bihar múltját, és az akkori idők aktuális kérdéseit. Később bentlakásos táborok formájában gyűjtött össze mind több érdeklődőt, mígnem tíz esztendeje, 2000-ben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróságon bejegyzésre került a Bihari Szabadművelődési és Népfőiskolai Egyesület, melynek 19 alapító tagja igyekezett Bihar és Berettyóújfalu közösségi művelődésében és felnőttképzésében mind nagyobb szerepet és mind több feladatot magára vállalni. Fontos kezdeményezés, és eredményes folytatás. E jelzős szerkezetekkel jellemezhetjük az egyesület életét. Ahogyan az előzmények esetében is elmondtuk, velük kapcsolatban is leszögezhetjük, hogy úttörő és hiánypótló tevékenységet végeztek és folytatnak ma is. Lépten-nyomon szembesülünk napjaink hibás oktatáspolitikájával, emlegetjük szakképzési rendszerünk hiányosságait, és folyamatosan megoldást keresünk ezek ellensúlyozására. Az utóbbi években, amellett, hogy közoktatási intézményeink, társulásaink és szakképzési struktúránk működését igyekszünk a mindennapi igényekhez, a munkaerőpiac kihívásaihoz és lehetőségeihez igazítani, ezzel erősítve a formális oktatás kereteit és tartalmát térségünkben, nagyban támaszkodhatunk a felnőttképzés eredményeire is. A Bihari Népfőiskola kiválóan igazodott a mögöttünk lévő években ezekhez a kihívásokhoz, és szervesen beépült a képzési rendszerbe. Az országos folyamatok nem túlságosan kedveznek a civil szféra hatékony működésének, de sok esetben kiviláglik, hogy talán nincs szükség többre, mint hogy a civil és az állami szektor között közös nyelv fogalmazódjon meg.

A Bihari Szabadművelődési és Népfőiskolai Egyesület megtalálta a választ napjaink kérdéseire. Tevékenysége a már lezajlott programjaiban kiterjedt többek között az informatikai képzésre, a kertépítésre, az EU-s ismeretek továbbadására, az animátorképzésre, mindez pedig a hátrányos helyzetűek felzárkóztatása és az életen át tartó tanulás/tanítás jegyében. Csak néhány példa, de szemléletesen árnyalja azt a tevékenységet, mely méltó folytatója és követője az előző évszázad elején elkezdett törekvéseknek. A Bihari Népfőiskola – ahogyan a magyarországi és a bihari civil szerveződések jó része is – számos projektjeljesítményével alaposan rászorgált arra, hogy a (felnőtt)oktatási rendszer alapintézményeinek sorában elnyerje a folyamatos munka biztonságát, és a méltó elismerést.

Berettyóújfalu, 2010. január 8.

Muraközi István
Berettyóújfalu Város alpolgármestere

Gondolatok kistérségünk szociális szakmai képzéséről

A második világháborút követően egészen 1993-ig kellett várni arra, hogy törvény szülessen a szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról. Ennek társadalomtörténeti okait nem célozom ebben az írásban boncolgatni, de a szociális szakmai képzés szempontjából is mérföldkő volt. Amint megjelent a szolgáltatások szabályozása, azonnal egyértelművé vált, hogy a segítő munkának e speciális területén szükséges a szakmai specifikumok leírása, az elvárható szakmai ismeretek, készségek, jártasságok kialakítása, a képességek fejlesztése.

Nem előzmény nélküli ez a törekvés, de az alap- és középfokú szakemberek szakképzése csak az 1993. évi III. törvény megjelenését követően vált igazán sürgetővé. A felsőoktatásban már az 1980-as években is folyt képzés, mely két tanintézethez köthető. Az Eötvös József Tudományegyetem szociálpolitika, a Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Főiskola szociális szervező szakokon biztosított magas szakmai igényrel oktatást. A 90-es évek eleje igazi áttörést jelentett, mert a rendszerváltozással a megelőző időszak és az átmenet nehézségei egyszerre kerültek felszínre. A politika megpróbált válaszokat adni, de a gyakorlatban nagyon kislétszámú, e területre speciálisan képzett szakember állt rendelkezésre. Szociológusokat korábban is képezték, ők a társadalmi változások kutatását, leírását végezték, de a terepre, „az első vonalban” szakemberek kellettek. Több felsőoktatási intézmény indított szociális munkás, szociálpolitika, később szociálpedagógus szakot. Úttörő időszak ez a hivatás megfogalmazása szempontjából.

1945 után két típusú szolgáltatás létezett: segélyezés és működtek szociális otthonok. Azokra vonatkozóan a szabályozás elsősorban az egészségügyi szolgáltatások keretei között történt. A mi kistérségünkben Berettyóújfaluban, Komádiban és Tépén fogyatékkal élő személyek gondozását biztosító intézmények voltak. Ma is működnek. 1990 utáni időszakban jöttek létre az idősothonok (Berettyóújfaluban, Esztárban, Kismarján, Komádiban, Magyarhomorogon, Újírázon és Zsákán). Az össze férőhelyek száma nem éri el a 250-et. A zsákai otthon kivételével valamilyen a helyi önkormányzat elhatározásából, fenntartásával jött létre. Elsősorban a különböző pályázati támogatások tették lehetővé a szándék megvalósítását, mert abban az időben alacsony saját erő biztosítása mellett jelentős összegekhez juthatott térségünk. A nagy központi pályázatokon túl a válságkezelő kistérségi források is rendelkezésre álltak.

A tanácsi rendszerben a mi térségünk falvaiban számos helyen működött Öregek

Napközi Otthon (ÖNO), mára nemcsak a név (Idősek Klubja) változott, hanem a korábban fenntartott ilyen típusú intézmények száma is. A rendszerváltozást követő első időkben sok település megszüntette azokat. Nem szűnt meg a gondoskodás másik (ma is a legnagyobb igénybevételt mutató) módja, az étkeztetés és jelentősen bővült az ellátottak saját otthonában nyújtott szolgáltatás, a házi segítségnyújtás. Új szolgáltatások jöttek létre (a törvényalkotást követően), melyek megpróbálnak valós megoldásokat, támaszt biztosítani a rászorulóknak. Ilyenek az alapszolgáltatások közül például a jelzőrendszeres házi segítségnyújtás (1996-tól biztosítható), falu- és tanyagondnoki ellátás, támogató szolgálat, közösségi ellátás, utcai szociális munka, nappali melegedő. (A személyes szociális szolgáltatások teljes körű – alapszolgáltatások és szakosított ellátások – leírását az 1993. évi III. tv. tartalmazza.)

1996 több szempontból fontos év volt a szakma és a fenntartók szempontjából is. Ekkor jelent meg a működés engedélyezését szabályozó 166/1996. Kormányrendelet (hatályát veszítette), melyben először került megfogalmazásra azoknak a minimumkövetelményeknek a rendszere, melyek biztosítása nélkül nem kaphat hivatalosan engedélyt szociális szolgáltatást végző. (Jelenleg az 188/1999. (XII. 16.) Kormányrendelet hatályos.)

A működési engedély megszerzésének feltételeihez igazodva a szakmai létszám és a szükséges szakképzettség területén is további szabályozásokra volt szükség. Bár korábban az egészségügyi képzés keretein belül volt szociális otthoni gondozó képzés, a ma elismerten szociális alapképzettségnek tekintendő szociális gondozó- és ápoló szakképesítés megszerzésének tanulmányi és vizsgakövetelményeire vonatkozó szabály ekkor született. A megszerzhető szakképzettség OKJ azonosítója akkor 33 762 01 0010 33 02 volt. Addig ilyesmivel nem is találkoztunk. (Az újbóli szabályozásra 2008-ban került sor –modull rendszerű képzés-.) A szociális gondozó OKJ-s szakképesítésre általános iskola vagy alapműveltségi vizsgával rendelkező személyek jelentkezhetnek. (Tulajdonképpen csak erre, mert minden további OKJ-s végzettséget adó képzés jelentkezési feltétel az érettségihez kötött.) A jelenlegi szociális szakképzési rendszer összegző leírása mellékletben olvasható. A szakképzésre és követelményekre vonatkozó jogszabályok a www.szm.gov, és a www.magyarorszag.hu/jogszabalykereso.hu honlapokon megtalálhatóak.

A Berettyóújfalui Kistérség területén a szociális gondozó és ápoló képzés egyidős a reá vonatkozó törvény létrejöttével. A fiatalon elhunyt Pálfi István alapította Bihari Regionális Oktatásszervező Bt.(Berettyóújfalu) volt az első szervezet, ahol ilyen szakképesítés megszerzésére képzés indult. (Elhunytát követően a bt. megszűnt.) A képzés óraszáma olyan magas volt, hogy szünidő beiktatása nélkül is jócskán meghaladta az egy évet. Nagy hangsúlyt kapott a kellő mértékű és idejű gyakorlat megszerzése (kórházi és szociális intézményi körülmények között). Ugyanakkor a kezdeti időben a jelentkező előzetes ismereteit, alkalmasságát nem vagy csak kevésbé mérték fel. Az oktatás anyagi bázisát a munkaügyi és képzési források biztosították. (Ma is ez a legelterjedtebb, de néhány éve már oktatási díj vagy hoz-

zájárulás befizetése mellett is indultak képzések térségünkben, másik megyében bejegyzett képző szervezésében.)

Később a Debreceni Regionális Munkaerőfejlesztő és Képző Központ (Debrecen), a SILLABUSZ 2000 Humán szolgáltatásokat Szervező Közkereseti Társaság (Debrecen), a METÓD 92 Oktató és Szolgáltató Bt. (Berettyóújfalu), az elmúlt évben pedig a Bihari Szabadművelődési és Népfőiskolai Egyesület (Berettyóújfalu) szervezett oktatást.

Az oktatás helyszíneit Berettyóújfalu különböző épületeiben, intézményeiben biztosították. Az egészségügyi gyakorlat legfőbb bázisa a Gróf Tisza István Kórház Berettyóújfalu (korábban: Területi Kórház), a bentlakásos szociális intézményi gyakorlat biztosításával a Fényes-ház Gondozó Szolgálat Berettyóújfalu (korábban: Időskorúak Otthona) volt. Nagy hangsúlyt helyeztek a gyakorlat szervezői mindenkor arra, hogy a képzésben résztvevők saját lakóhelyük szociális ellátását a követelményrendszeren túlmutatóan is megismerjék, a rászorulókkal és a lehetséges munkáltatókkal való kapcsolatteremtést és kapcsolattartást segítsék. A végzettek a szolgáltatások bővülésével sikeresen és egyre hosszabb alkalmazással tudtak elhelyezkedni. Sokan vannak, akik annyira belejötték a tanulásba, hogy a szakképzettség megszerzését követően érettségi vizsgát tettek, sőt főiskolai, egyetemi diplomát szereztek. Az utóbbi időben egyre gyakrabban vannak érettségivel rendelkezők a beiskolázottak között, de az is előfordult már, hogy főiskolai (óvodapedagógus) végzettsége mellé szerzett szociális gondozó és ápoló képesítést.

A szociális szakképzettség megszerzése kistérségünkben csak iskolarendszeren kívüli szervezésben sajátítható el.

A jövőben érdemes a képzőknek akkreditációt szerezniük olyan OKJ-s szociális szakmák oktatásához, melyek felsőfokú szakképzettséget adnak (pl. gerontológiai gondozó).

Szociális képzések

A szociális, valamint a gyermekjóléti- és védelmi ágazatban dolgozó közel 60 ezer főből kb. 37 ezren látnak el szakképzettséghez kötött szakmai feladatot. Annak érdekében, hogy az ágazat munkaerő ellátottsága megfelelő színvonalú legyen, az intézményekben jól képzett szakemberek dolgozzanak, a szakterület igényeit figyelembe vevő önálló képzési rendszerre van szükség.

A rendszer kialakításában, a szakmai igényekhez igazodó továbbfejlesztésében a tárcának meghatározó szerepe van. Ez egyrészt a jogi szabályozást jelenti (pl.: a képesítési előírások meghatározását, az oktatási programok fejlesztését és kiadását, a továbbképzés és szakvizsga szabályozását, stb.), másrészt pénzügyi forrásokat is biztosít a feladatok végrehajtásához (munka melletti és tanfolyami képzések támogatása, tankönyv ellátásról való gondoskodás, képzési feladatokhoz kapcsolódó bizottságok működtetése, stb.). A 2004. évi költségvetésben e célra 80 millió forint állt rendelkezésre és 2005-ben is hasonló nagyságrendű forrás került betervezésre.

A szociális képzések rendszere az elmúlt 15 évben épült ki és mára a rendszernek öt eleme van:

- felsőfokú képzés,
- szakképzés,
- feladatellátáshoz kapcsolódó tanfolyami képzés,
- továbbképzés,
- szakvizsga.

Felsőfokú képzés

A felsőfokú képzések szabályozása kormányzati szinten az Oktatási Minisztérium feladatkörébe tartozik, mivel azonban meghatározó szerepet játszik az ágazat szakember ellátottságában minisztériumunk aktív szerepet vállal a szakmai követelmények kialakításában.

Felsőfokú képzés három szakirányban történik: szociálpolitikus, szociális munkás, szociálpedagógus. Az országban 21 felsőfokú oktatási intézményben, nappali, esti és levelezőszakon évente kb. 1500-1800 fő szerez diplomát. Ez a hallgatói létszám a szakterület szükségletét biztosítani tudja, a problémát jelenleg az egyes szakokra történő beiskolázási arányok munkaerő igényektől való eltérése, valamint a képzett munkaerő szakterületről történő elvándorlása okozza.

A „Bolognai Nyilatkozat” elvárásai és elvei érvényesítése érdekében megindult felsőoktatási reform átalakítja a felsőoktatás képzési szerkezetét, amely a szociális képzések struktúráját is érinti. E munkába a tárca is bekapcsolódott. A szakmai szervezetekkel együttműködve konszenzuson alapuló javaslat készül, amely meghatározza a szociális képzések új struktúráját és követelményrendszerét.

Szakképzés

Az elmúlt 10 évben mind a szociális szakmacsoportba tartozó szakképesítések, mind a szakmai képesítéssel rendelkezők száma évről évre emelkedett. Jelenleg Az Országos Képzési Jegyzékben 10 szociális szakképzés szerepel és az országban 125 helyen folyik szociális szakképzés, a legtöbben (a hallgatók 65%-a) szociális gondozó és ápoló képzésben vesz részt.

A szakképzések képesítési követelményei 2001-ben kerültek megújításra. Érdemi változás a képzések gyakorlati részét érintette, amely ráirányította a figyelmet a gyakorlati terepként működő szociális és gyermekjóléti-védelmi rendszer szerepének fontosságára. A tárca a gyakorlati képzés színvonalának emelése érdekében a terepintézményi projektet indított. (Lásd tárcatükör szakmai program rész 4. pontja.)

A szakképzések tekintetében másik nagy kihívás - figyelemmel az EU elvárásokra - a modulrendszerre történő áttérés, vagyis a képzések tananyag tartalmának modul rendszerbe történő rendezése. Ez lehetővé fogja tenni a továbbtanulást, illetve új szakma megszerzését anélkül, hogy a már ismert tananyag-tartalmakat ismételnünk kellene. A munka az Oktatási Minisztérium koordinálásával mellett a tárca szakmai irányításával folyik.

Tanfolyami képzések

Az utóbbi években egyre több olyan szociális ellátási forma, szolgáltatási típus került bevezetésre, amihez a szakmai jogszabályok speciális ismereteket nyújtó tanfolyam elvégzését írják elő. Ezen tanfolyamok képzési programjai központilag kerülnek jóváhagyásra, így egységes tematika alapján biztosított a képzés az egész országban. A tanfolyamok többségének koordinációs, szervezési feladatait, valamint a kiadott tanúsítványok nyilvántartását a tárca felügyelete mellett a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézet Képzési Központja végzi.

Továbbképzés

A szociális és gyermekvédelmi ágazatban a szakmai munkakörökben dolgozók részére a kötelező továbbképzési rendszer 2001. január 1-től került bevezetésre. A továbbképzésre kötelezettek öt különböző típusú - tanfolyam, személyiségfejlesztés, konferencia, tanulmányút, szakmai műhely - továbbképzési programok közül választhatnak, amelyből egy tanfolyamon való részvétel kötelező. A minősített továbbképzések jegyzéke minden év januárjában az ágazati közlönybe kerül kihirdetésre.

A továbbképzési rendszer bevezetése óta - a miniszter által felkért bizottság - mintegy 2000 programot bírált el, melynek közel 70%-át találta akkreditálásra alkalmasnak. Ennek eredményeként az érintetteknek eddig több mint fele megszerezte a kötelezettség teljesítéséhez szükséges kreditpontokat. A továbbképzés elismertségét növelte a normatív állami támogatás 2003. évtől történt bevezetése

Szakvizsga

A szociális munka professzionálisabbá tételének, a szakma erősítésének egyik fontos eszköze a szakvizsga rendszerének 2002. évi bevezetése a szakterületen, melynek elindulását több mint egy évig tartó szakmai munka előzött meg. A szakvizsga követelmények, értékelési szempontok közzététele után megtörtént a vizsgacentrum feladatra történő felkészülése. Szakvizsgát évente két alkalommal - tavasszal és ősszel - tehetnek a jelentkezők. A területen dolgozó nem szociális felsőfokú végzettséggel rendelkezőknek a szakvizsgát megelőzően a szociális alapvizsgát kell megszerezniük, amire a szociális alapismereti kurzus készít fel.

Az elmúlt három évben összesen nyolc témacsoportban több mint 1700 fő tett szakvizsgát, 70%-uk olyan munkakörben dolgozik, amely szakvizsgára kötelezettek minősül. Az eddigi tapasztalatok alapján indokolt lenne a szociális szakvizsga gyakorlati blokkal való kiegészítése, hogy a vizsgázók ne csak elméleti tudásukról adjanak számot. A szakvizsga ilyen irányú továbbfejlesztése, szintén feltételezi az akkreditált terepintézmények létrehozását.

Forrás: www.szmm.gov
2010. január 6-án olvasható változat

A „Második esély” népfőiskolai projekt bemutatása

I. Előzmények

1. Mérföldkövek

Az egyesület 2001-ben elkezdett felnőttképzési tevékenysége folyamatosan bővült. A 2001-2002-ben szervezett, 8 általános iskolai végzettséggel nem rendelkezők felzárkóztató programja és a középiskolai diákönkormányzatok tagjainak és tanároknak szervezett Ifjúsági animátor képzés módszertanának megismerésével alapvetően a felnőttképzés „új útjain” indult el egyesületünk.

2002 nyarán három hetes Álláskereső klubvezető felkészítő programban vett részt egyesületünk három tagja, melynek keretében munkanélküliek elhelyezkedését, reintegrációját segítő tréningek módszertanával ismerkedtek meg. Az elsajátított ismeretek segítségével azóta is minden évben munkaerő-piaci szolgáltatásokat biztosítunk hátrányos helyzetű álláskeresők számára.

Ebben az időszakban – szerencsés külső tényezők hatására – újabb és újabb programok kidolgozására volt lehetőségünk. A 2003-ban elfogadott Nemzeti Civil Alapprogram és a 2004. évi uniós csatlakozásunk újabb lehetőségeket nyitottak számunkra. Ehhez természetesen szükség volt innovációra, belső feltöltődésre, és a mikro-környezet támogatására

is. A mikro-környezet intézményi háttérét a Nadányi Zoltán Művelődési Központ jelentette, amely feltétlenül szükséges volt a tervezés és a megvalósítás első lépéseihez.

2004-ben három jelentős programunkat dolgoztuk ki, amelyek a későbbiekben és ma is meghatározzák, alapvetően befolyásolják munkánkat:

1. „Közösen Biharért”

1990 óta – a közép-európai változásoknak köszönhetően – újra élő szervezeti és személyi együttműködés alakult ki a történelmi Biharban. Ezt az újra épített kulturális kapcsolatrendszer bővítését segítette a Nemzeti Civil Alapprogram is. Az NCA Nemzetközi és Európai Integrációs Szakkollégiumának támogatásával 2005 óta szervezünk határon átnyúló programokat. Ezek a rendezvények a személyi, szervezeti kapcsolatok bővítésén túl legfontosabb célként a civil szervezetek menedzsmentje fejlesztését határozták meg.

Eredményességét mi sem mutatja jobban, mint az azóta évenként 4-5 alkalomból álló civil menedzsment képzés és a kidolgozott régiós projektek. Ennek egyik jelentős eredménye az Európai Területi Együttműködési programok (Interreg III/A) keretében a Nadányi Zoltán Művelődési Központ és a Nagyváradi Állami Filharmonia tükör- projektje. A projektben a két intézmény egy éves közös programot – folk fesztivál, Bihari Antológia, Eltáncolt cipők című táncjáték, közös honlap kialakítása- valósított meg 2007. július 1. és 2008. június 30. között.

2003-2004-ben népfőiskolánk résztvevője volt a Magyar Népfőiskolai Társaság Grundt-wig-projektjének. A program során NUTS IV szinten az ország két kistérségében, a berettyóújfaluiában és a balatonfürediben adatgyűjtést végeztünk a felnőttek kulcskompetencia szintjeiről és a tanulási motivációjukról. Kistérségünkben 120 fő kérdőíves és személyes interjúvalásával térképeztük fel a fenti területeket. A megkérdezettek között munkavállalók és munkáltatók egyaránt szerepeltek. Az összegzés egyértelműen megállapította, hogy a felnőttek kulcskompetencia képzése a vizsgált kistérségekben gyakorlatilag nem folyik.

Az okok között megemlíthető:

- a marginalizálódott rétegekben lenne szükség elsősorban a képzésre, de a munkaerő túlkínálat miatt nem kerülnek a figyelem középpontjába;
- a kormányzati és önkormányzati politika ebben a tekintetben nem célravezető, hiszen a működtetett ellátó rendszerek passzív ellátók, nincs prevenció, nincs addíció;
- a forráshiányos önkormányzatok a nem kötelező feladatellátásra nem vállalkoznak;
- a kompetencia fejlesztés eredményessége hosszútávon realizálódik és nehezen

mérhető, következésképpen az elsősorban rövid távon érdekelt helyi politika és vállalati szféra át lép a problémán.

A projekt összegzése arra inspirált bennünket, hogy ezt a hiányosságot pótlandó, dolgozzunk ki és valósítsunk meg olyan programokat, amelyek segítik a hátrányos helyzetűek felnőttképzésbe történő bekapcsolódását.

2. „Életen át tartó tanulás Biharban”

Mérföldke volt számunkra a HEFOP-os projektünk kidolgozása és megvalósítása. A 2004 márciusában megjelent felhívást nagy reményekkel fogadtuk, mivel kitörési lehetőségnek tartottuk a felhívásban megfogalmazott célok elérését.

Már korábban is tudatosan készültünk az EU-s csatlakozásra. Szervezetünk két alkalommal tartott munkatársai részére az Európai Unió Strukturális Alapjainak rendszeréről és a projektciklus-menedzment elméletéről felkészítő képzést. Az I. Nemzeti Fejlesztési Terv felhívásai lehetőséget jelentettek jövőnk további tervezéséhez.

A HEFOP-3.5.4 intézkedés azért sem volt számunkra idegen, mivel az abban megfogalmazott tevékenységeket – roma felzárkóztató programok, munkaerőpiaci szolgáltatások – már korábban is végeztük, így ezek új kontextusba kerültek. A projektben az alábbi összegzésben foglaltuk meg céljainkat:

„A magyarországi felnőttoktatás modernizálása a rendszer-

váltás előtt megkezdődött. Azóta a felnőttoktatás minden területén észlelhetők a megújulás jelei. Kiterjesztését a hasznossági szempontok, valamint az értékesítési lehetőségek kérdése határozza meg. Ez érvényes volt a programokat kínáló intézményekre, és a programok potenciális résztvevőire.

A megújulás azokon a területeken volt könnyebb, melyek speciális szakmai programokat, a szakmai képzést vállalták fel.

A közoktatás szintjeit befejező felnőttek nevelésének, általános képzésének intézményi háttere az ország különböző területein eltérő módon épült ki. Az esélyegyenlőség megteremtése érdekében ezért fontos, hogy a halmozottan hátrányos helyzetű térségek lakóinak is biztosítsuk a felnőttképzési szolgáltatások elérését.

Célunk, hogy a piaci alapon kizárt rétegek képzési igényét és a képzési kínálatot összhangba hozzuk.

Ennek érdekében a projekt része a képzők képzése, valamint konzultációs és távoktatási központ kialakítása.”

3. „Tessedikkel a XXI. századba” Második Esély Népfőiskola

A korábbi együttműködések eredményeként a Magyar Népfőiskolai Társaság – tagszervezeteként – a Bihari Népfőiskolát kérte fel a Második Esély Népfőiskola programban való közreműködésre. Az öt szervezet által kidolgozott program megvalósítása három évig tartott. A projektet Sz. Tóth János és Mihályfi Márta irá-

nyításával dolgozta ki az öt szervezetből verbuválódott szakmai team. Szervezetünkben 13 fő vett részt a projekt megvalósításában. Kulcskompetencia alapú képzési programokat dolgoztunk ki, a képzők módszertani felkészítését, a toborzók felkészítését, valamint a munkaerő-piaci ismeretek képzési modul tréneri feladatait vállaltuk fel. Fontos feladatunk volt a MEI modulok monitoringja, illetve egy-egy képzési periódus tapasztalatainak beépítése a következőbe.

A programba több mint 500 fő jelentkezett be, a felvételi eljárások után 370 résztvevője volt a képzéseknek. A komplex felnőttképzési információs szolgáltatások, a kulcskompetencia fejlesztések és a szakmai képzések eredményeként a bevontak 53 %-a helyezkedett el az utánkövetés időszakában.

2. Mi motiválta a Bihari Népfőiskolát a TÁMOP-1.4.1 projekt kidolgozására?

A pályázati felhívás 2007. novemberi megjelenésekor az előbb ismertetett felnőttképzési programjainkat nagyrészt már lezártuk. A projektek eredményei kiválóak voltak, ami arra ösztönözt bennünket, hogy korábbi tapasztalatainkat kamatoztassuk. Szervezetünknek rendelkezésére állottak a felnőttképzés legújabb módszereivel felvértezett képzők, trénerek. Szemléletében új, innovatív gondolkodású munkatársaink - főleg a szarvasi EQUAL projektben nyújtott teljesítményük

okán - mind arra biztattak, hogy a kínálókozó lehetőséggel élni kell és írjuk meg a projektet. Kihívást számunkra a 6 hónapos védett foglalkoztatás biztosítása jelentett, aminek teljesítéséhez korábbi szakmai kapcsolatrendszerünk tovább gondolása, fejlesztése kellett. Ezt szolgálta a projekt kidolgozás időszakában tartott egyeztetések, elsősorban önkormányzatokkal, másodsorban gazdasági szereplőkkel.

II . A projekt bemutatása

1. A pályázati felhívás rövid összefoglalója

Az UMFT legfontosabb céljai

Magyarország a 2004-es Európai Unió csatlakozása óta eltelt időben, a pénzügyi tervezési ciklusoknak megfelelően két fejlesztési tervet dolgozott ki. Az előzményekben bemutatott programjainkkal egy időben került kidolgozásra az Új Magyarország Fejlesztési Terv, melyet 2007. május 7-én hagyott jóvá az Európai Bizottság. Magyarország Nemzeti Stratégiai Referencia kerete 2007 – 2013 időszakra alap-

vetően a „foglalkoztatás és növekedés„ céljait fektette le a dokumentumban. A dokumentumban megfogalmazott legfontosabb célok (a teljesség nélkül):

- a foglalkoztatás bővítése
- tartós gazdasági növekedés feltételeinek megteremtése.

A megfogalmazott célok eléréséhez alapvető elvként többek között azt rögzítette a fejlesztési terv, hogy olyan kultúráváltást kell támogatni, amely révén növekszik a teljesítmény és az egyéni kezdeményezések megbecsültsége, felértékelődik az öngondoskodás és megerősödik a társadalmi szolidaritás és együttműködés.

Prioritások

Az Új Magyarország Fejlesztési Terv hat prioritást határozott meg. Számunkra ezek közül az egyik legfontosabb a társadalom megújulása.

A társadalom megújulását az UMFT a következő beavatkozások területén határozta meg:

1. A foglalkoztathatóság javítása munkavállalásra ösztönző szolgáltatásokkal, amelyek hozzájárulnak:

- a munkavállaláshoz szükséges tudás és készségek fejlesztéséhez
- a munkanélküliség tartóssá válásának megelőzéséhez
- a foglalkoztathatóság javítása hátrányos helyzetűek foglalkoztatását segítő támogatásokkal
- a foglalkoztatási rehabilitáció kiterjesztéséhez

2. Az alkalmazkodóképesség javítása:

- a szakképzés intézményi szerkezetének átalakításával
- az akkreditált felnőttképzés regionális hálózatának kialakításával
- a civil szervezetek és az egyházak szolgáltatói szerepre való felkészítésével

3. A minőségi oktatás és hozzáférés biztosítása mindenkinek:

- a problémamegoldó képesség, a digitális írástudás, nyelvi, természettudományos és életviteli készségek fejlesztése
- a gazdálkodási és vállalkozási készségek fejlesztése és a kulturális tőke gyarapítása

E célok megvalósításának egyik eszköze a TÁMOP-1.4.1-07/1 felhívás, melynek címe:

Alternatív munkaerő-piaci programok támogatása.

A konstrukció célja: komplex munkaerő-piaci projektekben hátrányos helyzetű munkanélküli emberek tartós munkába állásának, munkahelelyi és társadalmi beilleszkedésének elősegítése. A cél eléréséért – szakmai képzés és kulcskompetencia fejlesztés mellett – szükség van egyedi szolgáltatási csomagok kialakításá-

ra és megvalósítására is. Ezek a következők voltak:

- az alacsony iskolai végzettségű résztvevők a helyi munkaerő-piaci sajátosságokhoz és gazdasági lehetőségekhez igazodó, államilag elismert szakképesítést (OKJ-s) szerezzenek;
- a munkaerő-piaci szempontból hátrányokat okozó pszicho-szociális helyzet megváltoztatása megvalósuljon a hátrányos egyéni adottságok kezelésével;
- munkára kész állapotba kerüljenek a résztvevők;
- a munkaadók motiváltabbá váljanak a hátrányos helyzetű emberek tartós alkalmazására;
- a hátrányos helyzetű résztvevők munkaerő-piaci integrációja, elhelyezkedése, beilleszkedése és bennmaradása valósuljon meg.

2. Általános és konkrét célok

A programba eredetileg 25 olyan személy részvételét tűztük ki célul, akik a „Második Esély” képzési lehetőségeinek segítségével javítanak munkaerő-piaci helyzetükön. A felvételi eljárás során ez a létszám 26 főre emelkedett. A bevontak alacsony iskolai végzettségűek, szakképzetlenek, vagy elavult szakképzettségűek voltak.

Alapvető cél, hogy a szakmai és kulcskompetencia fejlesztő képzéssel érjük el a bevont résztvevők esélyegyenlőségének javítását, munkában való elhelyezkedésének segítését, egzisztenciális gondjaik megoldását.

A szakmai képzést két csoportban terveztük. Az egyik csoportban 16 fő szociális ápoló és gondozó képzését vállaltuk fel 1120 órás időkeretben, a másik csoportban 10 fő parkgondozó OKJ-s képzéséhez tanyagondnok szakmai képzést társítottunk. Mindkét képzést 72 órás kulcskompetencia fejlesztés előzte meg, valamint a program 2/3-ának eltelte után 30 órás munkaerő-piaci ismeretekkel egészítettük ki programjainkat.

3. A projekt tevékenységei

Toborzás, kiválasztás

A toborzást a munkaügyi kirendeltségekhez eljuttatott tájékoztatókkal kezdtük. Az Észak-alföldi Regionális Munkaügyi Központ kistérségben működő három kirendeltségéhez küldtük el a program tájékoztatóját. E mellett fontosnak tartottuk a szociális szektor megkeresését is. Ezért felkerestük a kistérség szociális intézményeit és önkormányzatait is, mivel úgy ítéltük meg, hogy a személyes kapcsolatfelvétel fontos lesz a program második elemének – a 6 hónapos foglalkoztatásnak – a teljesítéséhez.

2008. október 1. és 20. között 15 polgármesteri hivatalhoz juttattuk el programunkról a tájékoztatót.

A szociális ápoló gondozó képzésre 82 fő, a parkgondozó tanfolyamra 65 fő jelentkezett.

A felvételi eljárás

A felvételi eljárást 2008. október 21-22-én és december 2-3-án folytattuk le. A jelentkezési lapot kitöltőket postán értesítettük ki a csoportos tájékoztatás időpontjáról és helyszínéről. A csoportos tájékoztatás egybeesett a felvételi eljárás idejével. A tájékoztató után a szociális gondozó és ápoló tanfolyamra jelentkezők közül mindenki bennmaradási szándékát jelezte. A parkgondozó tanfolyamra jelentkezők közül 5 fő jelezte, hogy személyes okok miatt nem tudják vállalni a részvételt.

A felvételi eljárás célja az volt, hogy a képzésre jelentkező nagyszámú jelöltből a pályázati felhívás szempontrendszerre és a méltányosság elvének alkalmazásával a legmegfelelőbb hallgatók kerüljenek be a programba.

Az eljárás két fordulóból (írásbeli és szóbeli) állt.

Az írásbelin tesztlapokat töltöttek ki a jelentkezők az alábbi sorrend szerint:

- Kérdőív a kompetenciákhoz való viszonyról
- Családtipológiai kérdőív
- A közösség értékrendje
- A munkával kapcsolatos igények
- Tanulási stílus kérdőív
- Torrence-teszt (Ismétlődő alakzatok – körök)

A tesztlapok értékelési metódusa:

- Kérdőív a kompetenciákhoz való viszonyról – értékelendő kérdés: 2. kérdés 2. és 8. pontja 2-4-6-8 ponttal. Maximálisan 16 pont;
- Családtipológiai kérdőív – értékelendő kérdések: 5, 7, 8, 10, 11, 20, 22, 26, 27, 30. Adható pontok: 1 – 5 pont. Maximálisan 50 pont;
- A közösség értékrendje – értékelendő kérdések: 4, 7, 37, 40. Maximálisan 4 pont
- A munkával kapcsolatos igények – értékelendő kérdések: 3, 4, 5, 9, 11, 14, 16, 17, 18, 21, 22, 24, 26, 31, 34. Maximálisan 30 pont.
- Tanulási stílus kérdőív – a képzők számára ad tájékoztatást a jelentkező tanulási stílusáról és felhasználható az egyéni szolgáltatási terv összeállításához.
- A Torrence-teszt (Ismétlődő alakzatok – körök) a képzők számára ad tájékoztatást a jelölt gondolkodásának jellemzőiről, felhasználható az egyéni szolgáltatási terv összeállításához.

Megszerezhető maximális pontszám: 100.

A tesztek a kiadvány mellékletében megtalálhatók.

A szóbeli meghallgatásra csak azok a jelentkezők kaptak értesítést, akik az írásbeli tesztek értékelése után az első húsz legmagasabb pontot érték el.

- A személyes találkozó beszélgetése során Megfigyelési lap kitöltésére került sor a jelentkezőről, amely az általános, külsődleges benyomásokat rögzítette. Ez az egyéni fejlesztési terv elkészítéséhez adott támpontot.

- Eközben előre eltervezett, standardizált kérdések alapján rövid interjú zajlott a jelentkező életútjáról, az őt foglalkoztató problémákról.

A szóbeli meghallgatás értékelése nem befolyásolta a felvételi eljárás eredményét, célja elsősorban adatszolgáltatás az egyéni fejlesztési és szolgáltatási tervek elkészítéséhez.

Fontos szempont volt a meghallgatás során a jelentkező személyes megnyilvánulási lehetőségének biztosítása, egyéni jogainak, esélyegyenlőségeinek tiszteletben tartása is.

Képzés

A felvételi eljárások lefolytatása után a került sor a projekt legnagyobb volumenű tevékenységének, a képzéseknek a lebonyolítására.

I. Szociális gondozó és ápoló (OKJ 33 762 01 0010 33 02)

A képzést 2008. november 18-án 16 fővel kezdtük el az egyéni fejlesztési és szolgáltatási tervek ismeretében. Az együttműködési és képzési megállapodások adminisztrációs kötelezettségeit az első napon végeztük el. A képzés intenzív, az elméleti oktatás heti 30 órás, a gyakorlati átlag napi 8 óra volt.

A kulcsképeségek fejlesztése

Első napot csoport építéssel kezdtük 6 órában. A szakmai képzés megkezdése előtt a kulcskompetenciák fejlesztésére került sor 66 óra keretben. A modul keretében a résztvevők önismeretének, önbizalmának erősítésével a személyiség fejlesztést tűztük ki célul. Hangsúlyos volt a kommunikációs készség és konfliktuskezelési képesség fejlesztése, valamint a tanulástechnikai tréning és az ICT ismeretek bővítése is.

Szakmai képzés

A szociális gondozó és ápoló szakmai képzés összes óraszámát 1120. Ebből az elméleti képzés 672, míg a gyakorlati képzés 448 óra.

A képzéshez jól felkészült szakemberek álltak rendelkezésünkre környezetünkben. Berettyóújfalui szociális, oktatási és egészségügyi intézményeiből toboroz-

tuk a szakmai követelményeknek megfelelő oktatókat, képzőket. Az elméleti és gyakorlati oktatásba a terepgyakorlatok munkatársai mellett 13 főt vontunk be. A viszonylag nagy létszámú oktatói gárda az órarend egyeztetésénél nagyfokú rugalmasságot biztosított, ugyanakkor biztonságot is jelentett egyben. Együttműködési megállapodás keretében biztosítottuk képzésünkhöz a gyakorlati helyeket a Területi Kórházban és a Fényes Ház Gondozó Központban. A hallgatóink a két gyakorlati helyen kívül lakóhelyük szerinti szociális intézményekben végeztek 1 hetes munkát június 8. és 12. között. Fontos volt számunkra, hogy a tanárok, gyakorlati oktatók a szükséges elméleti és gyakorlati ismeretek mellett kellő elkötelezettséggel is rendelkezzenek. Talán ennek is volt köszönhető a csoport kiváló eredményű záróvizsgálója.

A képzési tematikát és a képzés monitoringját a Sillabusz 2000 Kkt. biztosította. Ennek keretében a szervezet szakembere havonta egy alkalommal meglátogatta a csoportot, a csoportos és egyéni tanácsadás mellett megvizsgálta a képzés dokumentációját, segített annak szakszerű elkészítésében. Egyeztettük a szakmai vizsgák időpontjait, a vizsga szervezéshez szükséges adminisztrációs feladatokat. A szakmai képesítő vizsgát szintén a Sillabusz 2000 Kkt. vállalta fel és bonyolította le.

A célcsoport felkészítése az önálló álláskeresésre

A szakmai képzés utolsó harmadában készítettük fel a résztvevőket az önálló álláskeresésre. A 30 órás modul keretében megismerkedtek az álláskeresési technikákkal, az elhelyezkedéshez szükséges elméleti és gyakorlati ismeretekkel. A tréningek során szembesültek erősségeikkel és gyengeségeikkel, felkészítettük őket a várható problémákra, konfliktusokra, veszélyekre.

Szakmai vizsgáztatás eredményei

A képzést 2009. szeptemberében zártuk le a képesítő vizsgákkal 14-én, 23-án és 29-én. A csoport eredménye kiemelkedő, mivel 5 fő jeles, 10 fő jó és 1 fő közepes osztályzattal zárta a tanfolyamot.

II. Parkgondozó (OKJ 54 622 01 0100 21 01)

A képzést 2009. január 5-én kezdtük el 11 fővel. A képzési program felépítése alapvetően eltért a szociális gondozó és ápoló tanfolyam szerkezetétől, a fejlesztési folyamatától, mivel a csoport kulcskompetencia fejlesztési és szakmai képzési tevékenységei párhuzamosan zajlottak.

A program első periódusában – 2008. február közepéig – heti 2 nap kulcskompetencia fejlesztő tréningeket tartottunk, 3 nap a parkgondozó szakmai modul elméleti oktatása folyt. 2008. február 16. után a kulcskompetencia fejlesztő modult a tanyagondnok ismeretek váltották fel.

A csoport összességében 680 óras képzésben vett részt. Ennél a csoportnál a képzés utolsó harmadában tartottuk a résztvevők felkészítését az önálló álláskeresésre álláskeresési technikák oktatásával.

A képzést ennél a csoportnál is képesítő vizsgával zártuk. Az írásbelit május 13-án, a gyakorlati és szóbeli

vizsgát június 23-án szerveztük meg. A vizsgaeredmények ennél a csoportnál is jók lettek, 3 fő jeles, 6 fő jó és 1 közepes eredménnyel zárta a tanfolyamot.

A szakmai vizsgáztatást a Balázsházy János Mezőgazdasági és Közgazdasági Szakközépiskola végezte.

Mentor és egyéb támogató tevékenység

A program során fontos volt számunkra a résztvevők mentális segítése, napi gondoljainak folyamatos figyelemmel kísérése, szükség esetén a legnagyobb támogatás biztosítása. E tevékenység szükségessége igazán a képzések előrehaladásával bizonyosodott be. Mindkét csoportnál jelentkeztek azok az életszerű problémák, sokszor kritikus szituációk, amelyek az egyén számára valamilyen segítséget követeltek. A nehézségek áthidalását a személyes bátorítás, több esetben a közösség bölcsessége jelentette. A képzések sikeres megvalósítását nagyban elősegítette, hogy a projektmenedzsmen és a mentori szolgálat képzés helyszínén minden nap rendelkezésre állt a képzés résztvevői számára.

Jól érzékelhető volt a folyamat a szociális gondozó és ápoló csoportnál. A Pszichológiai ismeretek modulban először a Segítő kapcsolat kommunikációjában, majd a Készségfejlesztés a segítő kapcsolat működtetéséhez tréningjein kerültek felszínre a problémák, a csoporton belüli konfliktusok. Mivel az érzékenységi, a figyelem folyamatos volt, a konfliktusok, bajok „eszkalálódását” sikerült elkerülni, az egyéni problémákra megoldást találni. Mind az egyéni problémák megoldása, mind a csoport konfliktusainak kezelése azonnali beavatkozást követelt meg. A segítségnek elmaradása esetenként lemorzsolódáshoz, sikertelenségekhez, kudarcokhoz vezetett volna.

III. Projektmenedzsmen

A három fős projektmenedzsmen a program megírásával azonos időben alakult meg. A projektvezető munkáját pénzügyi vezető és asszisztens segítette.

A menedzsmentre nagy teher hárult a támogatási szerződés aláírásától a megvalósítás teljes időszaka alatt. Ellátta a projekt teljes adminisztrációját: képzési felhívás és tájékoztató elkészítése, kiértékelések kiküldése, együttműködési megállapodások és képzési szerződések megkötése, órarendek összeállítása, tanárok, trénerek kiválasztása, anyag és eszköz beszerzések lebonyolítása.

Utólag látszik, hogy a szakmai megvalósításhoz szükség lett volna egy képzési felelős foglalkoztatására is. Mivel ezt a feladatot is a projektvezető látta el, az egyéb feladatai mellett ez nagy terhet rótt rá. A "teher" elsősorban olyan egyéb feladatokat szorított háttérbe, amelyek a társadalmi kapcsolattartást gyengítették. A projekt sikeres megvalósítása érdekében 2008. szeptember elején a szakmai megvalósítók, közreműködők számára 3 napos felkészítő tréninget tartottunk. A tréningen 12 fő vett részt, melyen a szervezethez való elkötelezettség emelésén túl nagy hangsúlyt fektettünk a megvalósítás egyes elemeinek részletes megismertetésére, lehetséges kockázatok elemzésére, a sikeresség feltételeinek minél nagyobb mértékű biztosítására.

A menedzsment tagjai minden alkalommal részt vettek a Közreműködő Szervezet – ESZA Nonprofit Kft- és az intézkedést segítő OFA PERTU program által szervezett konferenciákon, tájékoztatókon.

A Projekt Előrehaladási Jelentéseket időben beküldtük, azokat kisebb hiánypótlással a Közreműködő Szervezet elfogadta. Szintén a projektmenedzsment feladata volt a kifizetési kérelmek elkészítése, a projekt finanszírozásának biztosítása.

Az eddig eltelt időszakban a Közreműködő Szervezet egy alkalommal helyszíni ellenőrzést is tartott. A megvalósítás szakmai és adminisztrációs előmenetelét rendszerben találták.

IV. Eredményeink

A projekt támogatási szerződésében a számszerűsíthető eredményei közül az alábbiak lettek nevesítve:

1. A projektbe bevont hátrányos helyzetű emberek száma 26 fő. A vállalt feladatot 100 %-os mértékben teljesítettük.
2. Munkaerő-piaci (OKJ) képzésbe vontak száma 26 fő, illetve a képzést sikeresen befejezettek száma 23 fő. Ezt a kötelezettséget túlteljesítettük, mivel a képzés során nem volt lemorzsolódás és a képzések bemutatásánál már korábban említett jó vizsga eredményeket érték el hallgatóink.
3. A minimálisan 6 hónapos védett foglalkoztatást 15 főben határozta meg a támogatási szerződés. Ezt a statisztikai mutatót még nem tudjuk véglegesnek mondani, mivel a szociális gondozó és ápoló tanfolyam zárása óta nem telt el a 6 hónap. 2009. december 31-i adatok alapján a következő eredményekről számolhatok be:
 - 1 főnek sikerült a teljes 6 hónapos foglalkoztatást teljesíteni;
 - 1 fő 2009. szeptember 7-től december 31-ig dolgozott;
 - 1 főnek 2009. augusztus 12-től – többszöri hosszabbítás után – 2010. június 30-ig szóló munkaszerződése van;

- 1 fő 2009. szeptember 1. óta foglalkoztatott, határozott idejű munkaszerződése 2010. február 28-ig szól;
- 1 főnek 2009. szeptember 10-től 2010 január 31-ig szóló munkaszerződése van;
- 1 főnek 2009. október 1-től 2010. február 28-ig tart a munkaszerződése;
- 2 főnek 2009. október 1-től 2010. március 31-ig tart a határozott idejű munkaszerződése;
- 4 főnek 2009. október 15-től 2010. április 15-ig tart a munkaszerződése;
- 1 főt 2009. október 1-jétől határozatlan idejű közalkalmazotti jogviszonyba neveztek ki;
- 1 főnek 2009. október 19-től határozatlan idejű, a Munkatörvénykönyve szerinti jogviszonya létesült;
- 2 fő 1 – 1 hónapos időtartamú munkát végzett.

A felsorolt eredmények egyértelműen mutatják a projekt sikeres megvalósítását. Bár a tervezés óta a gazdasági válság rontotta a munkavállalók esélyeit, de bízunk abban, hogy néhány hónap elteltével a foglalkoztatási mutatók is teljesülnek

Harasztosi Sándor

A kulcsképeségek fejlesztése

A Bihari Népfőiskola tagjaival 2006-ban a HEFOP-os projektben kidolgoztuk az Európai Unió Bizottsága által elfogadott 8 kulcskompetencia tananyagát és ezeket ebben az évben akkreditáltattuk is. Azóta ezzel a tananyaggal dolgozunk a képzéseinken.

A kulcskompetencia fogalma még nem elterjedt és mindennap használt. Az emberek általában nem tudják, hogy mit is takar, mit is jelent, mit lehet tanulni egy ilyen képzés során. A kulcskompetenciák fogalom tulajdonképpen alapkészségek összegét jelenti. Ilyen alapkészség például az anyanyelvi kommunikációban az írásbeli és szóbeli közlés, szövegértés, tömör és világos szóbeli és írásbeli kifejezés, a jegyzetelés, az irodalom szeretete; a matematika területén matematika gondolkodás és érvelés, a számtan alkalmazása a mindennapi életben: családi büdzsé kezelése, bevételek-kiadások tervezése, a számoktól való félelem leküzdése.

Fontosnak tartjuk, hogy minden szakmai képző tanfolyam tananyagában szerepeljen kulcskompetencia fejlesztés is, hiszen ezzel segítjük a hallgatók mindennapi életét.

Megvalósítási módszerek

A képzés során olyan munkamódszert alkalmaztunk, amely a megélt gyakorlatok segítségével életszerű helyzeteket teremtett a hétköznapi problémák, a konfliktusok megoldásával. A módszer fontos eleme, hogy a csoportban folyamatosan fejlődünk a résztvevők önismeretét, és segítjük önbizalmuk megerősítését.

A csapatépítést a képzés megkezdése előtt végeztük, mert a program csak az igazi csoport létrejötte után tud hatékonyan működni. A csapatépítés a képzésben való

részvételt, a csoportban történő munkavégzést, valamint az egyén beilleszkedését alapozza meg. A csoport akkor válik csapattá, ha nem csak az egyének halmazai, hanem azok együttműködése is hatékony. A személyes bemutatkozások után mélyebb információkat tudhattunk meg egymásról, a csoport tagjairól, de közben figyeltük, hogy minden esetben

fennmaradjon az önkéntesség joga. A tananyagot a csoport előzetes tudásszintjének ismeretében állítottuk össze. Ennek a lényege, hogy mindig az adott célcsoportra kell szabni a képzés tartalmát.

Kompetenciafejlesztés

Az anyanyelvi kommunikáció fejlesztésén belül kiemelten foglalkoztunk a szókinccs gyarapításával, a nyelvtani szabályok betartásával, a gondolkodás fejlesztésével. Gyakoroltuk a szóbeli és írásbeli kommunikálást is. Nagy hangsúlyt fektettünk a köszönésre, üdvözlésre, ezeket különböző környezeti helyzetekben gyakoroltuk. A tanulók kedvelték és elsajátították ezeket a szituációs feladatokat. Elmondásuk szerint beleélték magukat ezekbe a helyzetekbe.

A kulturális tudatosság kompetencián belül megismerkedtünk a kultúra különböző helyeivel, a kulturális megnyilvánulásokkal, a művészeti alkotásokkal. Foglalkoztunk különböző irodalmi, zenei, építészeti, és fotóművészeti témákkal. Visszanyúltunk a régmúltba, összegyűjtöttük, hogy mi jellemezte a magyarságot a honfoglalás idején. Térképen nyomon követtük a magyarok vándorlásait, foglalkoztunk korabeli tárgyaikkal. Megbeszéltük, miből és hogyan főztek elődeink, milyen elkészítési technikákat alkalmaztak. A jurta felépítése során minden résztvevő külön szerepet kapott. A tanulók elmondása szerint ilyen jellegű feladatokat eddig életük során még nem tapasztaltak. Nagyon hasznosnak tartották ennek a kompetenciának a megismerését, fejlesztését.

Az állampolgári ismeretek képzésben fontosnak tartottuk a jogok, alapvető fogalmak (demokrácia, egyenlőség, bűnözés), az intézmények, és a fontos személyek megismerését. Foglalkoztunk az alkotmánnyal, az országgyűlés felépítésével, a szavazás menetével. Több olyan feladatot végeztünk, amelyet az elmélet elsajátítása után azonnal be lehet építeni a gyakorlatba, a különböző élethelyzetekbe. Ilyen például, hogy hogyan írjanak meg egy kérvényt, vagy mit tegyenek, ha elhagyják az összes okmányukat.

A megtanulni tanulni kompetenciafejlesztés során a tanulók megbizonyosodhattak arról, hogy azért nem tudnak tanulni, mert nem tudják, hogyan kell. Ebben közrejátzott az is, hogy előző tanulmányaik során több tanulási kudarccal kellett szembenézniük. A tréning során feladatlapokat, tesztlapokat oldottak meg, töltöttek ki.

Tanulási módszerekkel, a tanulás típusaival, tanulási stílusokkal ismerkedtek meg. Beszélgettünk, ki mennyire érdeklődik a tanulás iránt, foglalkoztatja-e, hogy ennek a képzésnek a befejezése után szeretne-e még valamit tanulni. Az önismereti tesztek arra adtak lehetőséget, hogy megismerjék önmagukat. Milyenek is egyáltalán: sikerkeresők, vagy kudarckerülők? Miért szeretnek, vagy nem szeretnek tanulni? Ebben a feladatkörben nagyon hasznos volt az, hogy minden egyén összegyűjtötte erősségeit, gyengeségeit, amelyeket a többiekkel megoszthatott.

A matematikai kompetencia képzés során a csoportból többen félték, hisz a korábbi formális iskolai tanulmányaik során sem voltak igazán jók matematikából. A mi tananyagunkban a példákat az életből merítettük és dolgoztuk fel, melyet a mindennapi életben tudnak hasznosítani. A feladatok a hétköznapokon gyakran előfordulnak, a megoldások során szívesen és nagy aktivitással dolgoztak. A szituációs feladatok segítettek feloldani a számokkal szembeni ellenérzéseiket.

Az álláskeresési kompetenciák során vállal-
kozási ismeretekkel is foglalkoztunk. A kép-
zés során alapvető cél volt, hogy a csoport
tagjai ismerjék fel azt a fontos szempontot,
miszerint a munkaerőpiacon csak úgy tud-
nak sikeresen szerepelni, ha megismerik ön-
magukat, saját készségeiket, képességeiket.
Fontos, hogy önbizalmat szerezzenek, saját-

títsák el azokat a technikákat, amelyek fontosak a munka világában való részvételhez, a visszajutáshoz. Tanítottuk az önéletrajz, a kísérőlevél írást, felkészítettük őket arra, hogy sikeresen tudjanak szerepelni egy állásinterjúban. A modul erőssége abból állt, hogy a tanulók hamar rájöttek arra, mástól nem várhatnak komoly segítséget, csak önmaguktól.

Az informatikai ismeretek kompetencián belül örömmel láttuk, hogy az első alkalom félelmei után már alig várták, hogy számítógép közelébe kerüljenek. A képzésen felhasználói ismereteket oktattuk ECDL Start módszerek szerint. Az operációs rendszer megismerésén az alapvető szövegszerkesztési feladatokon túl, barangoltunk és adatokat kerestünk az Interneten. Mindenki saját e-mail címet is létrehozott. A hallgatók úgy nyilatkoztak, hogy hasznos volt számukra ez a kompetenciafejlesztés, mert legyőzték félelmeiket, gátlásaikat. Bátorítást kaptak, hogy fogjanak bele új dolgokba, olyanokba is, amiktől eddig idegenkedtek.

A képzés során újra megbizonyosodtunk arról, hogy az általunk alkalmazott nem-formális képzési módszerek mennyire hatékonyak és milyen nagy mértékben hozzájárulnak a hallgatók személyiségének, önismeretének fejlesztéséhez, az élményszerzéshez.

Mentori tevékenység a projekten belül

A mentori tevékenység a képzés teljes időtartamára illetve az után követésre is kiterjedt. A hallgatók felvételét előzetes tudásszint felmérés előzte meg. A felmérés mellett végeztünk még más méréseket is pl. családtipológiai kérdőív, a hallgatók közösségi értékrendje, a munkával kapcsolatos igénye, tanulási stílus kérdőív, életút feltérképezés. Ezek eredményét megismerve már volt ismeretem előzetesen valamennyi hallgatóról. A tanfolyam kezdetén mindenkivel közösen személyes beszélgetés keretében szociális és mentális adatlapot vettem fel. Az adatlap arra szolgált, hogy megismerjem a résztvevők családi, szociális és gazdasági helyzeti, munkaerő-piaci helyzetét és a munkavállalást befolyásoló tényezőket. Az adatlap a résztvevők motivációs forrásait, erősségeit, gyengeségeit tárta fel és azt, hogy melyek azok a gátló tényezők, melyek befolyásolják a tanfolyam sikeres elvégzését.

Megbeszéltük milyen jövőt tervez a tanfolyam elvégzése után s milyen munkahelyen, milyen munkakörben szeretne elhelyezkedni, milyen előzetes munkahelyi ismeretei vannak már. Az adatlapban a tanácsadó (mentor) meghatározta, hogy melyek azok a problémák, amelyeket meg kell oldani a képzés ideje alatt, hogy sikeresen el tudja végezni a tanfolyamot és vissza tudjon kerülni a munka világába. Ezeket a problémákat mindenkivel közösen is megbeszéltük és meghatároztuk, hogy melyek azok, amelyek gátolják a hallgatókat a tanulásban illetve a tanfolyami munkában és milyen módon tudjuk ezeket feloldani.

Az adatlapokban közösen rögzítettük az együttműködés rövid és hosszú távú céljait. A képzés végén pedig az együttműködést közösen megbeszélve értékeltük és lezártuk. Ezeket az adatlapokat a projekt dokumentációjához csatoltuk.

A mentori munkának ezek voltak a dokumentációs anyagai, ami azt szolgálta, hogy a résztvevőket, a hallgatókat minél alaposabban megismerjük. Természetesen a mentori tevékenység nem csak ebből állt, hanem folyamatos személyes kapcsolatban voltam a hallgatókkal (napi, heti). Ezeket a rendszeres személyes és csoportos beszélgetéseket a mentori kapcsolattartó naplóban rögzítettem, mely szintén a projekt dokumentációjának részét képezi.

A mentori munka hatékonyságát nagymértékben segítette, hogy a tanfolyam kezdetén részt vettem a csapatépítési folyamatban, ahol a hallgatókkal sikerült kialakítani a bizalmi kapcsolatot. A mentori munkának a legfontosabb része, hogy létre jöjjön egy kölcsönös bizalmi

légkör a résztvevők és a tanácsadók között. A munkámat az segítette, hogy megismertem a csoport dinamikáját, belső viszonyait, az esetleges konfliktusok forrásait. Mind a két csoportnál rendkívül sikeres és hasznos volt a csoportépítés, mert így már a tanfolyam kezdetekor létrejött egy működőképes közösség.

A felnőttképzésben elengedhetetlenül fontos szerepe van a jól működő csoportmunkának. A hallgatók között keletkezett belső konfliktusokat mindig sikerült a csoporton belül megoldani. A tanfolyamok egész ideje alatt talán csak egyszerűsége volt olyan konfliktus, amelyet külső segítséggel (mentor, projektvezető) kellett kezelni. Pedig egyik csoport sem volt homogén.

A csoportkohéziót megerősítették az újabb és újabb kihívások, az egyes modulok után megtartott házvizsgák izgalma. A feladatokra közösen, egymást segítve készültek.

Egymást segítve vettek részt a közös munkában, ez különösen megmutatkozott a szakmai gyakorlatok idején is.

A tanfolyamközi számonkérésekre, „házi vizsgákra” mindig felkészülten érkeztek a hallgatók. A házvizsgák eredményei arról tanúskodtak, hogy a hallgatók szorgalmasan, folyamatos tanulással készültek a feladatokra.

Arra kellett a legnagyobb figyelmet fordítani, hogy szokjanak hozzá a vizsgákhoz, és próbálják a vizsgadrukkot megszokni, kezelni. A tanfolyam kezdetétől folyamatosan az volt a hallgatók legnagyobb problémája, hogy féltek a vizsgáktól, féltek a megmérettetéstől, a kudarctól, nagyon sok olyan résztvevő volt, aki már régen volt ilyen vizsgahelyzetben.

Jó hatással volt a csoportra, hogy az egyes záróvizsgáik jól sikerültek, mivel folyamatosan izgulnak, hogy hogyan tudnak megfelelni a tananyag kihívásainak.

A záróvizsgára valamennyien felkészülten érkeztek, a vizsga eredmények is azt bizonyították, hogy jól felkészültek voltak a hallgatók. Különösen vonatkozott ez a szociális gondozó, ápoló csoportra. Kimagasló volt a csoport átlagos vizsgaeredménye.

A résztvevők között az együttműködés folyamatosan példaértékű volt. Folyamatosan segítették egymást, a tanfolyam végére igazi közösséggé váltak. A közösségek sokat segítettek abban, hogy az önbizalom hiányában szenvedő hallgatók egyre inkább magabiztosabbak lettek. A tanfolyam előrehaladtával jövőképek egyre inkább körvonalazódtak azáltal, hogy már a tanfolyam ideje alatt többeknek volt konkrét állás ajánlata. Ez rendkívül pozitívan hatott a többiekre is, mivel rájöttek, hogy saját maguk tehetnek legtöbbit a jövőbeni sorsuk alakulásáért. Kialakult a hallgatók között az a gyakorlat, hogy folyamatosan keresni és kutatni kell a munkahelyeket, saját maguknak, és a csoport tagjainak is.

Egyik tanfolyamunkról sem volt lemorzsolódás, a hiányzások aránya sem volt jelentős. A záróvizsgák után is tartottam a kapcsolatot a hallgatókkal, személyesen is, és telefonon, segítettem az álláskeresésüket. Mára 11 fő helyezkedett el.

Népfőiskolás voltam Berettyóújfaluban

– a képzésben résztvevő néhány hallgató és oktató élménye, tapasztalata, véleménye

Gál Margit (oktató)

A Pszichiátriai Osztály osztályvezető főnövére, s több mint 10 éve az Egészségügyi Szakdolgozók Bizottságának elnöke vagyok.

OKJ-s képzések vizsgabizottságában gyakran vizsgázatok ápolókat. Sokszor vezetek az osztályon betegcsoportokat. Ez alapján kért fel Harasztosi Sándor a szakápolói tanfolyamon oktatásra.

Kihívás volt számomra ez a feladat. A SOTE-n végeztem az egészségügyi főiskolát, ahol felnőtt oktatást is tanultam, kíváncsi voltam, hogyan működik ez a gyakorlatban. A kezdet nehéz volt, kicsit szorongtam, hogyan fogad a csoport.

A tanfolyam elején felmértem a résztvevők intelligenciáját, beszédképességét, helyesírását, így kialakult egy kép a csoport összetételéről. Felnőttként kezeltem őket, igyekeztem a felelősségérzetet felkelteni, a hivatástudatot, szakmaszeretetet, a humánus motívumot, az idős ember szeretetét formálni. Fejlesztettem az empatikus készségüket, helyzetgyakorlatokat végeztünk, önismereti tréninget tartottunk, önmagukat, a csoporttársakat mennyire ismerik, hogy ezt majd tudják alkalmazni a rászorulókkal, a beteg emberek esetében.

Tanítványaim nagyon fogékonyak voltak, sokat tanultak, azért, mert felnőttként a kudarcától, a szégyenérzettől mentesülni akartak, ezért sokkal jobban tanultak.

Bennük jobban éreztem azt a pozitív hozzáállást, amit az iskolából kikerülteknél sajnos nem minden esetben, úgy érzem nekik ez gyakran csak kényszerpálya.

Sikerélményem volt, nagyon sok pozitív visszajelzést kaptam. Jól vizsgáztak, vizsgaeredményeik is és a személyes köszöneteik is ezt erősítik.

Próbáltam ezért minden tőlem telhető megtenni: átismételtük a tanultakat, vizsgahelyzet-szituációkat gyakoroltunk és hálásak voltak, hogy ennyi ismeretet elsajátítottak.

Más képzésekkel összehasonlítva sok különbséget látok. Felnőttek, nagyobb felelősséget tanúsítottak abban, hogy mit tudnak elérni. Ugyanakkor több időt kellett a tanulásra fordítaniuk, az ismeretek megszerzése és bevésése nehezebben ment.

Az elméleti órákat pszichológus tartotta, köztünk állandó tapasztalatcseré volt, sokszor konzultáltunk, hol áll a csoport, hogyan fejlődnek. A képzés során azt tapasztaltam, hogy sokat jelentett a beszélgetés, feloldódtak, pedig volt, akinek

kezdetben a szakmai szöveg olvasása is nehézséget okozott.

Pszichológiai játékokat is beiktattam, amelyet például a figyelem fejlesztésére alkalmaztam. A játék során vidám perceket töltöttünk együtt, nagy derűség volt a csoportban.

Az elméleti ismereteket jól elsajátították, jó lenne a gyakorlatban is megmutatni mindezt nekik. Szívesen látnám őket az osztályomon. Azóta több hallgatóval találkoztam és örömmel mondták el, hogy van munkahelyük és szeretik azt, amit végeznek.

Remélem a továbbiakban is lesz alkalmam tudásomat, tapasztalataimat megosztani hasonló képzéseken és talán már nagyobb rutinnal teszem ezt.

Gombos Éva (oktató)

1994-95-ös tanévben tanítottam a berettyóújfalui Arany János Gimnáziumban szociális ismereteket, majd az 1996-ban induló szociális gondozó ápoló képzéseken már az első tanfolyamtól kezdve mindegyikben tanítottam. A gyakorlatok helyszínét biztosítottuk, illetve a gyakorlatokat is én szerveztem. Az itt szerzett oktatói tapasztalatomat és a szakmai végzettségemet ismerve keresett meg Harasztosi Sándor a pályázatuk beadása után azonnal, hogy vállaljam el a szociális gondozó tanfolyamukon a gondozási ismeretek és a szociális gondozás modulok tanítását és szervezzem meg a hallgatók gyakorlatát.

Mivel korábban is részt vettem felnőttképzésben, rendelkezek a képesség-, készségfejlesztéshez szükséges módszertani, didaktikai ismeretekkel a szakmai ismereteimen túl.

A hallgatók fogékonyak lettek a módszereimre, habár mire én találkoztam a csoporttal pozitív és negatív tapasztalataik is voltak a képzésről. Kellő érdeklődéssel, de eleinte távolságtartással fogadtak. Sokat találkoztunk és fontos volt, hogy minden foglalkozáson részt vegyenek, hiszen a gyakorlatuk elméleti alapjait ezeken a foglalkozásokon tanulták meg. Próbáltam sok érdekes módszert, feladatot beépíteni a képzésbe, sok újságcikket, szövegeket hoztam, amiket tanulmányoztunk. Bensőséges lett a kapcsolatom a csoporttal, sok mindenbe beavattak akár a képzéssel, akár személyes gondolataikkal kapcsolatosan.

A hallgatók a non-formális képzési módszereket először idegenkedve fogadták, nem tudták mire való pl. a csoportépítés, a személyiségfejlesztő gyakorlatok, de ahogy haladtak a képzésben, megértették a szükségességét.

A képzés során legtöbbször Kiss Béláné Julikával kellett egyeztetnem az oktatók közül, hiszen mi tanítottuk azokat a szakmai tárgyakat, amelyekre a későbbi gyakorlat épült. Folyamatos kapcsolattartásra volt szükségünk ahhoz, hogy az elméleti és gyakorlati képzést beosszuk, szervezzük a vizsgákat.

Egy ilyen projekt „levezénylésénél” nagy szerepe van a projektvezetőnek, amit itt is megtapasztalhattam. Nagyon jó volt a 2008 szeptemberében megtartott szentjóbói képzés, ahol tanúja lehettem a népfőiskola vezetősége elköteleződés-

sének, és ez növelte az enyémet is. Pozitív tapasztalatom a képzés során, hogy a hallgatónak folyamatos volt az utánkövetése.

A képzés nagyon intenzív volt, minden nap volt oktatás, a hallgatók pszichésen nagyon elfáradtak. Lehet, hogy – ha a pályázati kiírások, feltételek megengednék – a jövőben praktikus lenne egy hetes pihenőidő, szünidő beépítése. Hasznos lehetne a vizsga után, amikor már mindenki „leengedett”, a képzés levezetéséeként a mindennapokban szükséges, hasznos praktikákat megismertető foglalkozásokra. A következő képzésekben én megnövelném az intézményekben letöltendő gyakorlat idejét, mert az új munkahelyükön mindent tudniuk kell, felelősséggel kell vinniük a munkát és biztos nem lesz mentorálás.

A volt csoportomnak üzenem, hogy őszintén remélem, hogy a munkájukat a pozitív tapasztalataikból és belső meggyőződésből fogják végezni! Vigyenek magukkal mindenhova és mindenkihez mosolyt, hiszen az ilyen van!

A Bihari Népfőiskola –remélem-, a jövőben sem mond le az ilyen jellegű képzésekről, mert később is nagy szükség lesz a szakképzett szociális gondozókra. Ha van rá kapacitásuk, lehetne akár kredit-pontos képzéseket szervezni a szociális téren dolgozók számára. Megismerve a népfőiskola tevékenységét, azt látom, hogy az egyesület alkalmas arra, hogy a szociális érzékenységet ébren tartsa olyan programok szervezésével, előadásokkal, író-olvasó találkozókkal, ahol az emberekről beszélgetünk.

Kiss Béláné (oktató)

Az Arany János Gimnázium, Egészségügyi Szakképző- és Közgazdasági Szakközépiskola egészségügyi tagozatvezetőjeként keresett meg a Bihari Népfőiskola, hogy vállaljam el az oktatást a szociális gondozó tanfolyamukon. Korábban is oktattam iskolarendszeren kívül, így ezt a felkérést is szívesen elfogadtam, hiszen kihívásnak veszem a felnőttképzést.

Hallottam már a Bihari Népfőiskoláról, meghívtak voltunk egy, a munkaügyi központ által szervezett konferenciára, ahol az intézményeinket mutattuk be és itt hallottam többet a népfőiskola céljairól. Sajtóban is olvastam az egyesületről és nagyon szimpatikus számomra, hogy a szakmai képzések mellett a művelődést is szolgálják.

Az Egészségügyi alapismeretek modul és Ápolási- gondozási ismereteket tanítottam a csoportban. Az órarend kialakításban, az órabeosztásban nagyon rugalmas volt a menedzsmen, alkalmazkodtak az időbeosztásomhoz, közösen szerveztük meg Harasztosi Sándorral az órarendet.

A csoport heterogén volt mind a hozott ismeretekben, mind iskolai végzettségben, életkorban, de ez nem látszott a munkájukban. A csoportépítés pozitív hatása nagyon érzékelhető volt a csoporton, mert mire a szakmai ismeretek tanítására került sor, nagyon jól együtt tudtak dolgozni, kommunikálni. Nagyon fontos lenne minden szakmai képző tanfolyam elején ez!

A non-formális képzést hatékonynak tartom a felnőttképzésben. A tanulás hatékonyságát növelte az is, hogy tömbösített modulok voltak, egy nap több órában hallgattak egy tantárgyat a hallgatók, ami segítette a tananyagban való elmélyedést. Nagyon hasznos volt, hogy az elmélet után rögtön sor került a gyakorlati alkalmazásra, szituációs feladatok megoldásával segítettük a betegápolásból, az egészségügyi ismeretekből tanultak rögzítését.

Intenzív volt az oktatás, minden nap jönniük kellett. Ennek ellenére kevés volt a hiányzás, érdekelte a csoportot a képzés és fontosnak tartották az órai megjelenést, hiszen a végzettségtől remélték, hogy munkahelyet fognak találni.

Egy dolgot változtatnék a következő tanfolyam során: rendszeresebb szóbeli számonkérést vezetnék be, még ha motivált is a csoport a tanulásra. Ezzel a rendszeres tanulásra készítjük a hallgatókat, az ismeretek alaposabb elmélyítésére és a szakmai vizsgán is szóban felelnek.

A felnőttképzés sok mindenben különbözik a formális iskolai képzéstől, de egy fontosat szeretnék kiemelni, amit itt tapasztaltam meg: teljesen más kapcsolat alakul ki a felnőttekkel, megkeresnek a személyes problémáikkal is, a szünetek sokszor ilyen beszélgetésekkel teltek el. Nagyon jó érzés, hogy az utcán barátként üdvözölnek a hallgatók.

Az Ápolástan elméleti modul gyakorlata a Fényes-ház Gondozó Központban volt, amelyet Gombos Évával egyeztetünk, a napi lebonyolításokat, a tartalmát és a gyakorlati vizsga szervezését is nagyrészt közösen készítettük elő. A projektvezetővel – Harasztosi Sándorral – napi kapcsolatban voltam, hiszen a népfőiskola székhelyén történt az elméleti oktatás. Akár személyesen, akár telefonon is kereshettük, ha valami problémánk volt: óracseré, helyettesítés- mindig rugalmasan kezelte.

Nagyon büszke vagyok arra, hogy a Bihari Népfőiskolánál taníthattam! Kevés civil szervezet vállal fel a felnőttképzés mellett kultúraközvetítést is és azt kívánom a népfőiskolának, hogy ezt vállalja fel és vigye tovább! Sok sikert kívánok a további munkájukhoz!

Láposi Józsefné (résztvevő, szociális gondozó, ápoló tanfolyam)

A tanfolyamról a munkaügyi központ, valamint ismerőseim által szereztem tudomást.

A bekapcsolódásra a szakmai fejlődés mellett a munkahely-keresés, megtartás motivált.

A tanfolyammal szembeni elvárásaim maximálisan teljesültek, az itt tanultak valóban működnek a gyakorlatban is. Sokat jelentett nekem, főleg a mindennapi tanulás és a mindennapi felkészülés terén.

Egyáltalán nem bántam meg, hogy belefogtam, azonban voltak kétségeim, vajon bírni fogom-e? Nagy könnyebbséget jelentett volna, ha a tanfolyam helyben (Biharkeresztesen) indult volna el. Számomra a legnehezebb pillanatok a vizsgák, a vizsgázások voltak, sok volt a tananyag, sok a dolgozat is. A legvidámabb pil-

lanatokat ebből kifolyólag a vizsgák után értem meg.

Oktatóinkra a legteljesebb mértékben számíhattunk. Mivel korábban nem vettem részt felnőttképzésben nincs viszonyítási alapom arra nézve, hogy mennyire különbözik ez a fajta oktatás a hagyományostól, de csoportban sokkal könnyebb volt dolgozni és így együttműködve hatékonyabb volt a feladatmegoldás is. Egy ilyen tanfolyam során még idősen is nagyon sok mindent lehet tanulni, melyeket a munkám során is lehet hasznosítani, ezért bátran ajánlom ezt a tanfolyamot másnak is.

Az idős emberek között végzett etetés, fürdetés, inzulin-beadás új volt számomra. Hamar beletanultam az idősek pelenkázásába, megtanultuk a mozgásukat, és szerettem beszélgetni a gondozott idős emberekkel.

A tanfolyam végeztével szomorú vagyok, mert nem sikerült elhelyezkednem, hiányzik, mivel jól összeszoktunk. Szerettem ide járni.

Már nem kívánom magam továbbképezni, de pl. a fogyatékkal élők gondozásáról szívesen bővíteném az ismereteimet.

Mező Antal (részvevő, parkgondozó tanfolyam)

Rendszeresen be szoktam járni a Művelődési Központba beszélgetni az egykori kollégáimmal és személyesen érdeklődtem a Teleházban, hogy a népfőiskola indít-e tanfolyamot a közeljövőben. Nagyon megörültem, amikor megtudtam, hogy parkgondozó tanfolyam indul, mert már ezt ismertem és dolgoztam is közhasznú munkásként parkgondozásban.

Én még soha nem vettem részt felnőttképzésben, ez volt az első ilyen tanfolyamom a jogosítványszerzésen kívül.

A tanfolyamra azzal az elvárással érkeztem, hogy tanítsanak meg a szakszerű kertészetre és ez meg is valósult. A szakmai képzés során sok érdekességgel megismerkedtünk, pl. a virágok latin nevei, megtanultuk, hogy kell egy- és kétnyári virágágyást készíteni, megtanultuk a metszést. A kompetenciaképzés számomra nagyon érdekes volt, mert megtudtam hogyan kell beindítani egy vállalkozást.

Nem bántam meg, hogy jelentkeztem erre a tanfolyamra, jól éreztem magam és sokat tanultam az oktatóinktól. Voltak nehéz pillanatok és tantárgyak, a latint nagyon nehezen fogta a fejjünk, de jókat neveltünk magunkon és egymáson, amikor nem tudtuk kimondani az idegen szavakat. Az viszont könnyítette a tanulást, hogy nem a szokásos iskolai keretek között tanultunk, hanem előző tapasztalatainkra is építettek az oktatók.

Remélem, hogy fogom tudni hasznosítani az itt tanultakat és az elhelyezkedésben számítani fog, hogy megvan ez a „papírom”. Sőt, ha lehetőségem lenne, akkor tovább is képezném magam ezen a területen.

A Bihari Népfőiskolának további sok sikert kívánok a felnőttképzésben és jó lenne még egyszer „népfőiskolásnak” lenni náluk!

Soós Mária (résztevő, szociális gondozó, ápoló tanfolyam)

A munkaügyi központban kaptam egy szórólapot, ők ajánlották, hogy ha érdekel, próbáljam meg a szakápolói képzést. Napokig nézegettem, majd úgy gondoltam, hátha ezzel el tudok helyezkedni. Érettségi óta ugyanis még nem sikerült munkát találnom, pedig már több felnőttképzési tanfolyamon vettem részt: középfokú számítástechnikai szoftverüzemeltetőin, településfejlesztési szakelődőin, és angol alapfokú nyelvvizsgát tettem.

A tanfolyam során végig abban reménykedtem, hogy ezzel a képzéssel sikerül munkát találni. Ennek érdekében úgy intéztem, hogy a gyakorlatok idejére Berettyóújfaluba költöztem, hogy ez se akadályozzon a részvételben.

Nagyon jól éreztem magam a tanfolyamon, a kulcskompetencia képzés során sok érdekes dolgot tudtam meg az Európai Unióról. Bizonyos fogalmak is újként hatottak rám, például az abszolút és relatív szegénység, valamint az Egri norma és az ONCSA.

A szakmai képzés során új, eddig nem ismert képességeimre ismertem rá. Ezelőtt a tanfolyam előtt mindig irodai munka forgott a fejemben. Nem voltak idősök, rászoruló a környezetemben. Nem gondoltam, hogy képes leszek egy ápolásra szoruló embert ellátni. Most a tanfolyam után pedig már nem is szeretnék irodában dolgozni. Azért is kértem magam a gyakorlat végzésre a krónikus osztályra, mert úgy gondoltam, ez az a hely, ahol igazán megtanulhatom a szakmát.

Az elmélet tanulása során, amikor az orvosok tanítottak, megrettentem, azon aggódtam, képes leszek-e ezt megtanulni. De a szaktanárok óráin írt dolgoztok rádöbbsentettek, hogy meg lehet tanulni mindent, csak akarni kell.

A legnehezebb pillanat a gyakorlaton ért: életemben először láttam halottat, azt a nénit, akit előző nap fürdettünk, beszélgettünk vele. Bizony könnyű szökött a szememből!

A legvidámabb pillanat, amikor a kórházi gyakorlat során egy kerekesszékekben ülő bácsit kivittünk sétálni, hihetetlen boldogsággal töltötte el. A kedve és még az arcszíne is megváltozott a friss levegőtől.

Nagyon jól éreztem magam a tanfolyamon, tetszett, hogy nem a szokásos oktatási keretben, hanem az élményszerzésre épült az oktatás egy része.

Nagyszerű oktatóink voltak, még a telefonszámukat is megadták, hogy az otthoni felkészülés során segítséget kérhessünk tőlük.

Úgy érzem, mindent megtanítottak, hogy ezen a szakterületen munkába állhassak, s nagyon boldog vagyok, hogy ez valóra is vált, fél éves munkaszerződéssel dolgozok!

Fontos számomra, mert örömmel fogadnak, várnak, igénylik a beszélgetést, a tördődést, amikor megfogom a kezüket, és visszaszorítanak, az hatalmas élményt ad, és erőt, hogy a nehézségeket is el tudjam viselni.

Bár egészen más szakmák felé orientálódtam eddig, ez a szakma nagyon megtetszett, úgy érzem, megtaláltam az életcélot, és szeretnék főiskolán továbbtanulni.

Köszönöm, Bihari Népfőiskola!

Pap Kálmán (hallgató, parkgondozó tanfolyam)

Már elég régóta terveztem, hogy vállalkozást szeretnék indítani a parkgondozás területén, de nem volt hozzá képesítem. Rendszeresen bejárok a munkaügyi központba érdeklődni tanfolyamok után és erről a tanfolyamról is onnan szereztem tudomást.

Amióta elvégeztem az iskolát, én nem ültem „iskolapadba”, nem jártam semmilyen tanfolyamra, nem vettem részt felnőttképzésben. Nagyon jól esett 20 év után újra tanulni, dolgoztatni az agyam. Szeretek közösségben lenni, itt a tanfolyamon is nagyon jó volt megismerkedni emberekkel.

A szakmai képzés nekem elég monoton volt, nagyon sokat írtunk, de legalább az ismeretek így jobban megmaradtak bennem. Sokszor úgy éreztem, hogy fölösleges dolgokat tanulunk – pl. a latint-, de később rájöttem, hogy ezek is szükségesek. Teljesen más volt a képességfejlesztés, az önismereti rész, ez jobban is érdekelt és lekötött bennünket, mert sokszor volt, hogy még szünetre sem akartunk kimenni. Sokat tanultam ezekből a foglalkozásokból magamról és megismertem olyan képességeimet, amelyekkel nem voltam egészen tisztában eddig.

Nagyon sok segítséget kaptunk az oktatóinktól. Ami nagyon szimpatikus volt tőlük, hogy felajánlották a személyes segítségüket a további munkánkhoz, kereshetjük őket, ha valami segítségre szorulunk.

Ha még egyszer 14 éves lennék, biztos, hogy 30 éves koromig tanulnék, mert tanulás nélkül nem lehet boldogulni. Az a jó, ha minél több szakmája van az embernek és fontos azt tudni, hogy nem csak az iskolában tanulunk, hanem az életből is. Én is szeretném magam tovább képezni ezen a területen, hiszen ha vállalkozok, akkor muszáj lesz ezeket a képzettségeket is megszereznem. Például ha vegyszerekkel, kiségépekkel dolgozok, ezekhez is kell szereznem „papírokat”.

Ajánlom ezt a képzést és a Bihari Népfőiskolát azoknak, akik ilyen szakmát szeretnének elvégezni, mert én is szerettem ide járni „népfőiskolába”!

Rózi (résztevő, szociális gondozó, ápoló tanfolyam)

A tanfolyamról az egyik ismerősömtől hallottam az utcán. A képzésen való részvételt a jövedelemszerzés szempontjából tartottam fontosnak, de emellett örültem a szociális munka lehetőségének is. Korábban is vettem már rész felnőttképzésben, ahol idegen nyelvű titkár és kárpitós képesítést szereztem.

A Bihari Népfőiskola által nyújtott képzés a csoportmunkában, a készségfejlesztő programokban, szerveztségében különbözik a hagyományos oktatástól, valamint abban, hogy a számonkérés rendszeresen, témakörönként történt. A foglalkozásokon mindenki jól érezte magát, de mi nem ebben nőttünk fel. A képzés mindemellett szakmai tudást és nagyfokú magabiztosságot is adott. Jó rálátásom nyílt bizonyos dolgokra és már nem okoz gondot, hogy a rászoruló embernek közvetlenül segítsek.

Azt, hogy belevágtam nem bántam meg, sőt nagyon örülök neki. A krónikus osz-

tályon találkoztam sok magatehetetlen beteggel, akiket tisztába kellett tenni, látni kellett a nyomorúságukat, többük haldoklását, a hozzátartozók részéről magára hagyottságot, és ez adta a tanfolyam nehézségét is. Nem gondoltam arra, hogy az emberi testről ilyen magas szintű ismereteket tudok szerezni. Sok volt a panasz is, eddig a saját környezetemben teljesen más szemléletmóddal találkoztam.

A legvidámabb pillanatok a készségfejlesztő órákon voltak, melyeken sokat nevtünk: a megadott szavakból írott történetek nagyon jól sikerültek. A tanfolyam nonformális képzése egyáltalán nem nehezítette az oktatást, a vizualitással és az egymás közti beszélgetésekkel, sokkal jobban rögzül a tananyag, jobban el lehet sajátítani. Oktatóink teljes mértékben, minden szinten készségesek voltak a felkészítéstől a számonkérésig.

Az itt tanultakat elsősorban a családomban és a környezetében tudom leginkább alkalmazni, mivel a szakmában elhelyezkedni mindeddig nem tudtam. Ugy gondolom, rengeteg a feladat és a munka a szociális gondozás, ezzel együtt az egészségügy területén. A krónikus osztályon vittem ki a szabadba tolókocsival olyan bémultat, aki hónapok óta, másik személy évek óta nem volt az udvaron. Ültettem fel olyan bémult asszonyt, aki hónapok óta nem volt kiültetve az ágy szélére. Ha csak tiszteletdíjas állások lennének, ilyen végzettséggel is hatalmas mennyiségű feladatot lehetne ellátni, mely nem az orvosokra és a nővérekre hárulna. Ez a képesítés elméletileg növeli az elhelyezkedési esélyeket, mert szükség van szociális végzettségű emberekre.

A továbbképzés szempontjából szeretnék részt venni egy szociális asszisztens tanfolyamon, de a geriátriai területen is szívesen szeretnék mélyebb ismereteket.

Sápi József (oktató)

A szociális gondozó tanfolyamon Szociálpolitika és Társadalomismeret modulokat tanítottam. A modulok egyik fontos célja a hallgatók szemléletváltása volt – ha ez szükséges- és a megerősítésük abban, hogy milyen fontos az emberek szocializációját segíteni. Ma, amikor a közösségek tagjai nincsenek egymásra kellő figyelemmel, szükséges, hogy a tanfolyam hallgatói szociálisan érzékeny és közösségteremtővé váljanak. Ennek a megvalósításához vonultattam fel a módszerek és az ismeretek széles skáláját. Életút interjúkat készítettek a hallgatók, amelyek segítségével az elméleti ismereteket azonnal átépítették a gyakorlatba.

A másik fontos céлом a lokálpatrióta szemlélet kialakítása volt a modul tanítása során. Felfedeztettem a csoporttagokkal a helyi értékeket is, amelyek nem csak a tárgyi értékek, hanem a szellemi hagyományok feltárását és felkutatását is jelenti. Helyi szokásokat és a településükön működő civil szervezeteket mutattak be, arra fókuszálva, hogy a szervezet hogy nyilvánul meg a társadalomban.

Ahhoz, hogy kompetenssé váljanak az ismeretszerzésben, az öngondozásban, a problémafeltárásban és megoldásban szituációs játékokat alkalmaztam. Szociálpolitikából a Macskajajj, Társadalomismeretből a Tanú című filmet elemeztük.

A csoportban bensőséges hangulat alakult ki a képzés során. Csoportszinten

szokássá vált, hogy egy közösen tanult népdallal köszöntöttük a névnaposokat, születésnaposokat és nem az ajándékozást helyeztük előtérbe. A hallgatók értő empátiával fordultak egymáshoz és ezzel a közben felmerülő egyéni tragédiákat, konfliktusokat is próbáltuk közösségi szinten oldani.

A pedagógusi pályám során szedtem össze módszertani „mozaikokat”, nevelőotthonban, bentlakásos intézményben, ahol a nem-formális oktatási módszerekkel foglalkoztunk a gyerekekkel.. Nagy megerősítés volt számomra 2000-ben egy PHARE-programban való részvétel, ahol nagy boldogsággal fedeztem fel, hogy a non-formális képzés állandó befogadást, megújulást és nyitottságot feltételez az összes szereplőjétől. Meggyőződésem, hogy a formális képzés csak ott eredményes, ahol a diák kellően elkötelezett, motivált és céltudatos. Ha ez nincs meg, ott a formális képzés kudarcra van ítélve. Fontos lenne, hogy az iskolai oktatásban is dolgozzunk a nem-formális képzés metodikájával.

A képzésre nagy volt a túljelentkezés, amit nem gondoltunk a tanfolyam indítása előtt. Felvételi eljárást folytattunk le, melynek céljai a leendő hallgatók egyéni kompetenciáinak, előzetes tudásszintjének mérése, illetve az elszántság és a tanfolyamra való alkalmasságot igyekeztünk mérni. Az egyéni fejlesztési és szolgáltatási tervek elkészültével indult a szakmai részének megvalósítása. A szakmai megbeszélések során kell visszatérni arra, hogy mennyire megalapozottak, használhatók a fejlesztési tervek, a program végére pedig születessenek olyan anyagok, amelyek tükrözik a személyiség változását.

A Bihari Népfőiskola nagyon fontos feladatot vállalt fel a bihari kistérségben a különböző felnőttképzési tevékenységeivel. A népfőiskolával az elmúlt 10 év alatt kapcsolatba került – akár tanfolyami résztvevőként, akár tagként – emberek becsapásának tartanám, ha az egyesület a továbbiakban nem folytatná a felnőttképzési és szabadművelődési tevékenységét.

Szarvas Ferencné (résztevő, szociális gondozó, ápoló tanfolyam)

Korábban közhasznúként dolgoztam a biharkeresztesi Idősek Otthonában. A vezetőnő ismerte a munkámat, tőle értesültem a Bihari Népfőiskola szakápolói képzéséről.

Varrónő a szakmám, sok évet dolgoztam varrónőként, amikor a ruhagyár bezárt, harisnyát készítettünk, amikor az is megszűnt, munkanélküli lettem. A közhasznú foglalkoztatás ideje alatt megismertem az idősek gondozását, s azért jelentkeztem, mert azt reméltem, lehetőségem lesz az elhelyezkedésre.

Eddig nem vettem részt semmilyen felnőttképzésben, el sem tudtam képzelni, hogy milyen lesz. Sokkal másabb volt, mint amihez az iskolában szoktam, de jó volt. Kicsit idegenkedtem az elején a csoportépítéstől, később megértettem a jelentőségét. Nehéz volt három gyerek mellett helytállni, de tudtam, hogy tanulni kell, mert meglesz az eredménye. Nehéz volt minden nap bejárni Berettyóújfaluba, de megérte. Nagyon szerettem a képzést, mindig nagyon vártam. A kompetenciák fejlesztése lehetett volna kevesebb, inkább több szakmai gyakorlat kellett volna.

Amikor zh-t irtunk, felöltött bennem, minek kell ez nekem, ám ez csak pillanatnyi volt. Nagyon örültem a szóbeli vizsgának, nagyon jó volt a gyakorlati vizsga, ha valaki felkészült, ott már nem lehetett baj.

A természetgyógyász lekött bennünket, sokat jegyzeteltem, igyekszem munkámba a tanultakat beépíteni. A belgyógyászat nehéz volt. Az orvosok nehezen tudták összeegyeztetni az órarendjüket a munkájukkal. Az anatómia tanulásában a lányom is segített.

Elégedett vagyok. Izgulós vagyok, nem mostanában vizsgáztam, de sikerült.

Sikerült munkát is kapnom: szeptember 29-én vizsgáztunk, október 1-től kinevezett munkakörben dolgozom.

Már ajánlottam másoknak is a képzést. Van két közhasznúként foglalkoztatott kolleganóm, biztattam őket is hogy tanuljanak.

Három gyereket nevelek, dolgozom, szeretem a munkámat, ez most így tökéletes.

Tegdes László (oktató)

Berettyóújfaluban egy hasonló tanfolyamon voltam külső oktató, amikor a hallgatók tájékoztatása szerint munkanélküli ismerőseik körében beiskolázásra kerültek a parkgondozó tanfolyamra. Ezen ismeretek alapján kerestem meg az oktatást szervező egyesületet, ahol létre jött az oktatásra vonatkozó megállapodás.

A felnőtt szakképzésben - kertészeti szakterületen - már több mint tíz éve részt veszek, valamint a SZÉP KERTEK kertészeti folyóiratot szerkesztem már tizenegyedik éve. A folyóirat szerkesztése mellett feladatombnak és hivatásomnak tekintem, hogy ne csak a folyóiratban adjak hasznos információkat az olvasók számára, hanem amennyiben lehetőségem van rá, úgy személyesen is átadhassam a szakmai tapasztalataimat, ismereteimet. Különösen fontos ez azon személyek esetében, akik a szakterületen kívánnak elhelyezkedni, ugyanis a személyes közreműködéssel minden bizonnyal nagyobb segítséget tudok adni.

A SZÉP KERTEK folyóirat szerkesztése során is a szakmai ismeretek közérthető, ugyanakkor szakszerű átadása a cél, így könnyen egyeztethető volt a tanfolyami képzés feladatával, azt nagyon jól kiegészíti.

Tekintettel arra, hogy a felnőtt szakképzésben már több mint tíz éves tapasztalattal rendelkezem, így nem jelentett nehézséget a hallgatók figyelmének a felkeltése. Továbbá a szakterület hétköznapi életéhez való kapcsolódására hívtam fel a hallgatók figyelmét, ami megkönnyítette az ismeretek átadását, illetve azok megjegyzését, elsajátítását a hallgatók számára.

Alapvetően a tanfolyami hallgatók motiváltságában van különbség a hagyományos iskolarendszerű nappali képzéshez viszonyítva. Az állásukat elvesztő, szakképzetlen munkavállalók életkorukból adódóan is hátrányos helyzetbe kerülnek. A társadalom perifériára kerülve az életvezetésük nehézségeivel is meg kell küzdeniük. Mindez hátráltatja őket a tanulásban. Ugyanakkor az élettapasztalatuk jóval nagyobb a nappali képzésben részt vevő fiatalokéhoz képest, ami azonban a megélhetési problémáikat nem ellensúlyozzák.

A képzés során mindenben készséggel és időben álltak rendelkezésemre a kollégák, az együttműködésünk kifejezetten jó volt.

A képzés során testközelből tapasztalhatók, hogy a tanfolyami hallgatók idősebb tagjai a mindennapi gondjaik mellett a korukból adódóan is nehezebben sajátítják el a szakmai ismereteket. Ezen a tanfolyamon is beigazolódott, hogy a fiatalabb korosztály könnyebben el tudta sajátítani a szakmai ismereteket, mint az idősebb - sok esetben a nyugdíj előtt álló - korosztály. Az életkoron túl az is nehezíti a hallgatók tanulását, hogy sokkal több idő telt el a legutolsó képzési időpontja és a jelen képzés időpontja között, mint a fiatalabb korosztály esetében.

A képzés során a kertészeti növények latin, tudományos neveinek az elsajátítása jelentette a legnehezebb feladatot a hallgatók számára. Egyben ezek voltak a legvidámabb pillanatok is. Az elsajátítás nehézségeit a rendszeres és folyamatos gyakorlással lehetett kiküszöbölni, aminek a vizsgán meg is látszott a pozitív eredménye.

Az eddigi több mint tíz éves tanfolyami szakképzésben a felnőtt oktatásban szerzett gyakorlati tapasztalataimat ezen a tanfolyamon is tudtam kamatoztatni. A kialakult módszereim ezen a tanfolyamon is igazolták elképzeléseim helyességét és megerősítettek abban, hogy ezt célszerű az elkövetkezőkben is folytatni. Az általam alkalmazott módszer célszerűségét az oktatásban részt vevő hallgatók - a kezdeti nehézségek után, amit szinte mindegyik tanfolyamon tapasztaltam - az elért eredményeikkel is visszaigazolták a tanfolyam végére. Az alkalmazott módszer helyességéről, annak eredményességéről más tanfolyamokon vizsgálónői minőségemben is meggyőződtem, ami megerősít abban, hogy jó úton járok.

Vinczné Baranya Csilla

(résztevő, szociális gondozó, ápoló tanfolyam)

A tanfolyamra az interneten találtam rá álláskeresőként, majd a munkaügyi központon keresztül Lisztes Ferenc közvetítésével kerültem közelebbi kapcsolatba a képzéssel.

Korábban a felnőttoktatás keretein belül számítástechnikai és kereskedő-boltvezetői tanfolyamokon vettem részt, de az érettségit is így szereztem meg. Az ezeken a tanfolyamokon folyó képzések kevésbé közvetlenek, ellentétben a Bihari Népfőiskola által nyújtott oktatással, ahol a csoportos foglalkozás remekül összefogta a csapatot. Egy közös célért ugyanis csoportban hatékonyabb a munkavégzés. A csoportmunka felold és összeköt.

Szakmai területen a legfontosabbnak a tapasztalatszerzést említem, hiszen a kórházban, és az idősök otthonában tanultunk meg minden gyakorlati dolgot. Mindezek mellett az emberismeretet és az emberek egymásba vetett bizalmát is nagyon fontosnak tartom.

Szeretném magam tovább képezni ezen a területen. Jó lenne, ha ennek a kurzusnak lenne folytatása, mert abban szívesen részt vennék. Különösen szeretnék fogatékos gyerekekkel foglalkozni és az ezzel kapcsolatos ismereteimet kiegészí-

teném, azaz szeretnék ennek megfelelő képzésen is részt venni.

Nehéz pillanat volt, amikor többen nem végezték el a rájuk kirótt feladatokat, így helyettük is el kellett végeznünk.

A képesség-, és készségfejlesztő csoportos foglalkozásokon a játékos feladatok megoldása közben sokat neveltünk. Néha viszont feleslegesnek éreztük ezeket, hiszen inkább a szakmai dolgokra kellett volna nagyobb hangsúlyt fektetni, de így legalább az ember ki tud kapcsolni.

Sajnos a tanfolyam elvégzése ellenére sem tudok elhelyezkedni, így azt sem tudom hasznosítani, amit ezen a kurzuson megtanultam, pedig szeretném. Munkához jutásomat sajnos nem könnyítette meg.

Ennek ellenére bátran ajánlom másoknak is ezt a tanfolyamot!

Nem bántam meg, hogy a tanfolyamba belevágtam, hiszen jó volt a közösség, barátokat, új ismerősöket szereztem. Orvosainkhoz, oktatóinkhoz bármikor fordulhattunk, segítőkészek voltak, a kurzus elvégzése után is. A tanfolyam végeztével viszont szomorú vagyok, mert már megszoktam a 11 hónapot.

HIÁNYZÓ ANYAG

Mihályfi Márta

A kiadvány mellékletei

1. számú melléklet

Tisztelt Jelentkező!

A kor kihívásainak csak akkor tudunk megfelelni, ha a népesség minél nagyobb részét képesek leszünk bevonni a tudásalapú társadalom megteremtésébe, a fenntartható működés megvalósításába, az élethosszig tartó tanulás gyakorlatába. Örülünk, hogy Ön erre a kihívásra aktív részvétellel akar válaszolni.

Képzésünk sikere érdekében szeretnénk jobban megismerni a tanulási igényeket motiváló tényezőket és lehetőségeket. Ehhez nyújthat segítséget ez a kérdőív, amelynek kitöltésére kérjük, szenteljen néhány percet!

Célunk, hogy mind a tartalom, mind a tanulást megkönnyítő képzési módszerek alkalmazásában hatékonyan támogathassuk Önt célkitűzései megvalósításában. A segítséget és a javaslatokat előre is köszönjük.

Bihari Szabadművelődési és Népfőiskolai Egyesület

1. Személyes adatok (a kitöltés önkéntes):

1.1. Név:..... Dátum:

1.2. Lakóhelye:.....

1.3. Iskolai végzettsége(i) :.....

1.4. Szakmai képzettsége(i) :.....

2. Mekkora szerepet játszottak a képzésre való jelentkezésben az alábbi tényezők?
(Tegyen x jelet a megfelelő rubrikába!)

	Nem játszott szerepet	Kis mértékben befolyásolta	Nagy mértékben befolyásolta	Meghatározó volt
Korábbi munkaköréhez kapcsolható				
Szakmai előrelépést jelent				
Új munkahely keresésénél előnyt jelent				
Nem jártas a felnőttképzésben				
Szabad "kapacitását" akarja hasznosítani				
Jövedelem kiegészítés				
Kapcsolati tőke gyarapítása				
Pozitív folyamat elindítása, továbbvitele				
Egyéb:				

3. Hetente átlagosan mennyi időt tud ismeretsajátításra fordítani? órá

Név:..... Lakóhely:..... Dátum:.....

CSALÁDTIPOLÓGIAI KÉRDŐÍV

5:	Teljesen jellemző
4:	Nagyobbrészt jellemző
3:	Jellemző is meg nem is
2:	Nagyobbrészt nem jellemző
1:	Egyáltalán nem jellemző

1.	A családtagok bajban támogatják egymást.	5	4	3	2	1
2.	A mi családukban mindenki kifejezheti véleményét.	5	4	3	2	1
3.	Könnyebb a problémákat egy kívülállóval megbeszélni, mint a családtagokkal.	5	4	3	2	1
4.	Minden családtagnak beeszlása van a nagy családi döntésekbe.	5	4	3	2	1
5.	Családunk gyakran van együtt a lakás egyik helyiségében.	5	4	3	2	1
6.	A gyerekeknek beeszlásuk van a rendszabályokba.	5	4	3	2	1
7.	A családunk általában együtt csinálja a dolgokat.	5	4	3	2	1
8.	A családtagok megvitatják a problémákat, és mindenkinek tetsző jó megoldásokhoz jutnak.	5	4	3	2	1
9.	A mi családukban mindenki külön utakon jár.	5	4	3	2	1
10.	A háztartási munkában felváltva végezzük a feladatokat.	5	4	3	2	1
11.	A családtagok ismerik egymás közeli barátait.	5	4	3	2	1
12.	Nehéz tudni, hogy a családukban mik a szabályok.	5	4	3	2	1
13.	A családtagok megbeszélnek más családtagokkal a döntéseiket.	5	4	3	2	1
14.	A családtagok kimondják amint gondolnak.	5	4	3	2	1
15.	Nehéz elképzelni, hogy a családunk együtt csináljon valamit.	5	4	3	2	1
16.	A problémák megoldásaiban érvényesülnek a gyerekek javaslatai.	5	4	3	2	1
17.	Mindegyik családtag közel érzi a többi családtagot magához.	5	4	3	2	1
18.	A büntetés igazságos a mi családukban.	5	4	3	2	1
19.	A családtagok közelebb éreznek valakit a családon kívül, mint a családtagjait.	5	4	3	2	1
20.	A mi családunk új megoldásokat keres a problémákra.	5	4	3	2	1
21.	A családtagok aszerint járnak el, ahogy a család dönt.	5	4	3	2	1
22.	A családukban megosztjuk a feladatokat.	5	4	3	2	1
23.	A családtagok szívesen töltik együtt a szabadidejüket.	5	4	3	2	1
24.	A mi családukban nagyon nehéz megváltoztatni a szokásokat.	5	4	3	2	1
25.	A családtagok otthon elkerülnek egymást.	5	4	3	2	1
26.	Ha a családban problémák adódnak, megegyezésre törekszünk.	5	4	3	2	1
27.	Mi elfogadjuk egymás barátait.	5	4	3	2	1
28.	A családtagok félnek elmondani amit gondolnak.	5	4	3	2	1
29.	Inkább 2-2 családtag csinál együtt valamit, mint az egész család.	5	4	3	2	1
30.	A családtagoknak közös az érdeklődésük és közösek a kedvteléseik.	5	4	3	2	1

Név:..... Lakóhely..... Dátum:.....

A KÖZÖSSÉG ÉRTÉKRENDJE

Az alábbi táblázatban emberi tulajdonságok vannak felsorolva. Válassza ki azt a tízet, amelyek Ön szerint a legfontosabbak, illetve azt a tízet, amelyek kevésbé fontosak!

Előbb olvassa végig a listát, utána válasszon tulajdonságokat!

1. tisztelettudó	21. megértő
2. jó	22. szép
3. rendes	23. udvarias
4. kötelességtudó	24. jól öltözködik
5. tehetséges	25. jószívű
6. érdeklik a köz ügyei	26. igazságos
7. szorgalmas	27. lehet rá számítani
8. barátkozó	28. kedves
9. vidám	29. becsületes
10. bátor	30. okos
11. jó munkaeő	31. nem veszekedő
12. jó szervező	32. nem nagyképű
13. segít másoknak	33. önzetlen
14. ügyes	34. nem irigy
15. jó sportoló	35. kezdeményező
16. erős	36. nem pletykás
17. szerény	37. megbízható
18. erős akaratú	38. elvhű
19. csendes	39. önálló
20. aktív	40. lelkiismeretes
Legfontosabb tíz tulajdonság sorszáma:	
Kevésbé fontos tíz tulajdonság sorszáma:	

Név:..... Lakóhely:..... Dátum:.....

A MUNKÁVAL KAPCSOLATOS IGÉNYEK

A kérdések sorszáma előtti négyzetbe írja be a megfelelő -2, -1, 0, 1, 2 skálaértékeket az alábbi szempont alapján:

-2 pont:	sokkal kevésbé érdekel mint más
-1 pont:	kevésbé érdekel mint más
0 pont:	olyan mértékben érdekel mint más
1 pont:	jobban érdekel mint más
2 pont:	sokkal jobban érdekel mint más

skálaérték	sorszám	kérdés
	1.	Szívesen végez testi erőfeszítést igénylő munkát?
	2.	Mennyire élvezi a sok mozgást igénylő tevékenységet?
	3.	Szereti az olyan munkát, amelyhez gondos és ügyes kézre van szükség?
	4.	Mennyire szívesebben foglalkozik gyakorlati dolgokkal, mint nehezen érthető problémák megoldásával?
	5.	Mennyire hajlik arra, hogy az adódó feladatokat gyakorlatilag oldja meg? (A megoldás inkább kipróbálja, mint kigondolja?)
	6.	Kívánatosabbnak tartja a kalandos életet, mint az átlagember életét?
	7.	Mennyiben tartja vonzóbbnak a szabadban folyó életet a zárt helyen való életnél?
	8.	Mennyivel becsüli többre a veszélyes életet, mint azt, amely biztonságot nyújt?
	9.	Szívesebben foglalkozna állatokkal, mint élettelen tárgyakkal?
	10.	Mennyire értékeli többre a független életet, mint a szigorú fegyvellemmel szabályozottat?
	11.	Mennyire jellemző egyéniségére, hogy problémáit tisztán gondolkodás útján oldja meg?
	12.	Mennyire érzi annak szükségességét, hogy a természet törvényszerűségeit megértse?
	13.	Kívánatosabbnak tartja, hogy egy bizonyos problémával gyakorlatilag foglalkozzon, mint hogy az életet és a világot nagy összefüggéseiben megértse?
	14.	Mennyire szereti az olyan tevékenységet, amely pontos, körültekintő, hosszantartó és erőfeszítést igénylő gondolkodást követel?
	15.	Szívesebben vesz részt valamilyen problémát tárgyaló beszélgetésben, mint hogy a szokásos társalgási témákba kapcsolódjon?
	16.	Mennyire érzi annak szükségességét, hogy belső élményeit kifejezze?
	17.	Milyen mértékben érzi magát a fenti értelemben vett kifejezésre képesnek?
	18.	Mennyivel inkább befolyásolja a dolgok szépsége, mint azok hasznossága, gyakorlati értéke, olcsósága?
	19.	Szeretne olyan életet élni, amely a mások mindennapi életétől lényegesen különbözik?
	20.	Kívánatosnak tartja, hogy a világot és az életet inkább nagy összefüggéseiben megértse, mint hogy egy bizonyos problémával foglalkozzon?
	21.	Milyen mértékben szeretné erejét és idejét mások szolgálatába állítani, hogy nekik segítsen?
	22.	Mennyire szeretne másoknak tanácsot adni, másokat tanítani, vagy másokat formálni,
	23.	Milyen mértékben tartja magát alkalmasnak arra, hogy valamilyen nehézséget, amelyhez ért, megvilágosítson másoknak, akik nem értik azt?
	24.	Mennyire van türelme valamit megmagyarázni, vagy másoknak segíteni?
	25.	Mennyire tartja magát eszmékért küzdő és azokat meg is valósító embernek?
	26.	Mennyire értékeli többre a biztonságos életet a független életnél?
	27.	Szívesebben veszi, ha határozott előírásokat és intézkedéseket kell követni, nem pedig magának kell dönteni, hogy mit kell tenni?
	28.	Milyen mértékben veti magát alá inkább más tekintélyének, mint hogy felelősséget kelljen vállalnia?
	29.	Mennyire szereti a megszokott munkát végezni, feltéve ha ez érdekli?
	30.	Jobban szereti az állandóan egyenlő hosszú munkaidőt a tényleges munkától függő szabad időnél?
	31.	Mennyire tartja magát képesnek arra, hogy más karakterét helyesen ítélje meg?
	32.	Mennyire tartja magát képesnek arra, hogy más saját álláspontjáról meggyőzzön?
	33.	Milyen mértékben tartja magát alkalmasnak arra, hogy sikeresen szervezzen meg valamilyen vállalkozást?
	34.	Mennyire képes egy idegenben azt a hatást kelteni, hogy jót akar neki?
	35.	Milyen mértékben hajlandó valamely feladatot gondosan tanulmányozni, megvalósulásának minden lehetőségét fontolóra venni, és azt célszerűen megoldani?

Név:..... Lakóhely..... Dátum:.....

TANULÁSI STÍLUS KÉRDŐÍV

Kérem, olvassa el figyelmesen az alábbi mondatokat! Döntse el, hogy az öt válasz közül melyik jellemző önre, és azt a számot karikázza be!

1 = azt jelenti, hogy nem jellemző Önre.

2 = azt jelenti, hogy inkább nem jellemző Önre, mint igen.

3 = nem tudja eldönteni, talán igen is meg nem is.

4 = inkább jellemző Önre, mint nem.

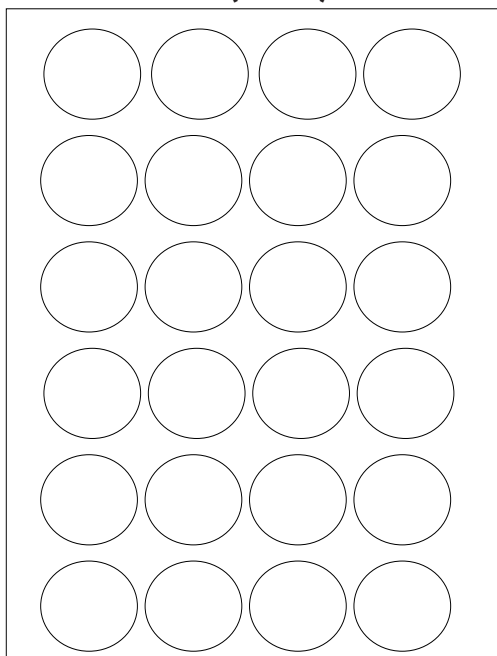
5 = igen jellemző Önre.

A hármas választ lehetőleg ritkán használja. Csak akkor, ha semmiképpen nem tud dönteni.

1.	Ha látom is és hallom is a megtanulandó szöveget, nagyon könnyen megjegyzem.	5	4	3	2	1
2.	Hangosan szoktam olvasni a tananyag szövegét, amikor felkészülök.	5	4	3	2	1
3.	Szívesebben tanulok valakivel, mint egyedül.	5	4	3	2	1
4.	Nagyon hasznos számomra, ha a tanár ábrákat mutat be a táblán vagy egyéb eszközzel, amikor magyaráz.	5	4	3	2	1
5.	Ha ábrát készítek, jobban megértem a leckét, mintha csak olvasok.	5	4	3	2	1
6.	Jól tudok úgy tanulni, ha csupán némán olvasva átveszem a leckét.	5	4	3	2	1
7.	Szívesebben töltöm az időmet rajzolással, festéssel, mint sportolással vagy testmozgást igénylő feladattal.	5	4	3	2	1
8.	Gyakran előfordul, hogy szóban elismétlem, „felmondom” a leckét.	5	4	3	2	1
9.	Ha leírom magamnak azt a szöveget amit meg kell tanulnom, akkor könnyebben megjegyzem, mintha csak látom vagy hallom.	5	4	3	2	1
10.	Nem szeretem azokat a feladatokat, amelyeken tömni kell a fejem.	5	4	3	2	1
11.	Nyugtalanít, ha tanulás közben csend van körülöttem.	5	4	3	2	1
12.	Jobban kedvelem azokat a feladatokat, ahol kézzel fogható tárgyakkal kell foglalkozni, mint ahol csak rajzok, ábrák vagy szövegek vannak.	5	4	3	2	1
13.	Jobban megy nekem az olyan feladat, ahol valamilyen mozdulatot kell megtanulnom, mint ahol szöveget kell megértenem.	5	4	3	2	1
14.	Jobb, ha a tanár magyarázatát meghallgatom, mintha a könyvből kellene megtanulni az anyagot.	5	4	3	2	1
15.	A szabályokat szóról szóra „bevigom”.	5	4	3	2	1
16.	Ha ábrát készítek magamnak, jobban megértem a leckét, mintha más által készített rajzot nézegetnék.	5	4	3	2	1
17.	Amikor felszólítanak vagy kérdeznek tőlem, gyakran előbb válaszolok, minthogy át tudnám gondolni, mit is mondok.	5	4	3	2	1
18.	Szeretem, ha kikérdezik tőlem azt amint megtanultam.	5	4	3	2	1
19.	Ha vannak képek, ábrák a könyvben, könnyebb a tanulás.	5	4	3	2	1
20.	Ha megbeszélésem valakivel az anyagot, akkor hamarabb megtanulom.	5	4	3	2	1

21.	Teljes csendben tudok tanulni.	5	4	3	2	1
22.	Amikor új dolgokat tanulok, jobban szeretem, ha bemutatják, mit kell csinálnom, mintha szóban elmondják, mit kell tennem.	5	4	3	2	1
23.	Ha valaki szóban elmondja nekem a leckét, sokkal könnyebben megértem, mintha egyszerűen csak elolvasom.	5	4	3	2	1
24.	Egyedül szeretek tanulni.	5	4	3	2	1
25.	Tanulás közben nagyon zavaró, ha beszélgetnek körülöttem.	5	4	3	2	1
26.	Akkor tanulok könnyebben, ha közben szó a rádió vagy a magnó.	5	4	3	2	1
27.	Akkor vagyok biztos magamban, ha szóról szóra megtanulom a leckét.	5	4	3	2	1
28.	Gyakran előfordul, hogy megtalálom a számtanpélda megoldását, de nem tudom elmagyarázni és bebizonyítani, hogyan jutottam el a megoldáshoz.	5	4	3	2	1
29.	Szívesebben megmutatom, hogyan kell valamit megcsinálni, minthogy elmagyarázzam.	5	4	3	2	1
30.	Gyakran előfordul, hogy olyan dolgokat is megtanulok, amiket nem nagyon értek.	5	4	3	2	1
31.	Amikor egy számtanpéldát megoldok, szinte minden lépést meg tudok indokolni, hogy miért tettem.	5	4	3	2	1
32.	A tanári magyarázat nem sokat jelent nekem, a könyvből mindent meg tudok tanulni.	5	4	3	2	1
33.	Több olyan dolgot tudok csinálni, amit nehéz lenne szavakkal elmagyarázni	5	4	3	2	1
34.	Mozdulatokat könnyebben megjegyzek, mint képeket vagy ábrákat.	5	4	3	2	1

TORRENCE (KÖRÖK) TESZT

A Torrence-teszt (Ismétlődő alakzatok – körök), azt vizsgálja a személy egy már eleve adott egészet szét tud-e szedni, s abból újat létre tud-e hozni, képes-e mindig visszatérni ugyanarra az ingerre, azt más-más módon értékelni. A tesztben a gondolkodási fluencia, a flexibilitás, az originalitás, és az elaboráció minden részfeladattal mérhető.

Flexibilitás (X): ennek a mutatónak a magas értéke azt jelzi, hogy a vizsgálati személy a válaszinformációt több oldalról ragadja meg, rugalmasan vált szempontot a probléma megközelítésekor, el tud szakadni a kiinduló ingertől, s vissza is tud térni.

Fluencia (F): az instrukciónak megfelelő válaszok számával adható meg mértéke. Igen objektív mutató. Magas értéke kifejezésbeli könnyedségre utal.

Originalitás (O): A válaszok statisztikai gyakoriságának inverzéből az egyén válaszgyakorisága alapján az adott kategória is figyelembe véve számítható ki. Magas originalitás-pontszám az egyén válaszainak szokatlanságára, újszerűségére, ritkaságára utal.

Átlagos originalitás (áO): az originalitás és a fluencia hányadosa. Magas értéke jelzi, hogy az egyén válaszai teszten vagy tételen belül ritkák, újszerűek, szokatlanok, eredetiek, azaz kevés a vulgáris válasza.

Relatív flexibilitás (rX): a flexibilitás és a fluencia hányadosa ez a mutató. Magas pontszám esetén a személy több oldalról igyekezett megközelíteni a problémát, esetleg több megoldás lehetőség nyújtásával.

Értékelés: Fluencia: rajzok száma.

Flexibilitás: hány tárgykörbe lehet besorolni a rajzokat.

Originalitás: azon rajzok száma, melyek adott csoportban csak nála találhatók meg.

Komplexitás: azon rajzok száma, melyekhez több kört is felhasznált.

Név:

Fluencia:

Flexibilitás:

Originalitás:

Komplexitás:

Megjegyzés:

Megfigyelési lap a jelöltről:

Név: _____ Lakóhely: _____ Dátum: _____

	1.	2.	3.	4.	5.
1. Öltözet	elhanyagolt		tiszta		ápolat
2. Személyi higiénia	Nem jellemző				Magas fokú
3. Metakommunikáció					
- testtartás	szorongó	hanyag	közönyös	érdeklődő	magabiztos
- tekintet	bezárkózó	kapkodó	közönyös	nyílt	érdeklődő
- beszédstílus	Rossz artikuláció				Szépen, jól magyarul
- gesztusok	Nem használja		Túlzó módon		Helyesen, kifejezően
4. Beszédkészség	gyenge		közepes		árnyalt
Egyéb észrevétel:					

Az első interjú: 2008.

Név: Lakcím:

1. Gyakran találkozok tesztekkel, mennyire ismeri a kitöltését? Van-e kialakult véleménye erről?

2. Van-e eltartott, gondozott a családban, aki felügyeletre szorul?

3. Miért jelentkezett a képzésre? Van-e róla elképzelése?

4. Utazási körülmények mennyiben befolyásolják a képzésen való részvételét?

5. Milyen elvárásai vannak a képzéssel kapcsolatban?

6. Legfontosabb problémája, ami megoldásra szorul:

**A szociális gondozó és ápoló tanfolyam
résztevőinek névsora:**

*Dajka Lászlóné
Ecsediné Madar Emese
Fülöpné Gulya Anikó
Hajdú László
Hegedűs Jánosné
Kanalas Lászlóné
Lakatos Szabina Tamara
Láposi Józsefné
Makula Mónika
Márki Károlyné
Mógáné Bói Róza
Nagy Zoltánné
Soós Mária
Szarvas Ferencné
Tamás György Lászlóné
Vinczéné Baranya Csilla*

**A parkgondozó tanfolyam
résztevőinek névsora:**

*Ajtai Róbert
Bácsa Tibor
Hiripi László
Horváth Attila
Kovács István
Ladányi Lajosné
Mező Antal
Mező József
Papp Kálmán
Varga Balázs*

A projekt szakmai megvalósítóinak, tanárainak és tréneireinek névsora

Harasztosi Sándor projektvezető
Búzás Lászlóné pénzügyi vezető
Rácz-Pallás Katalin projekt asszisztens

Tanárok:

Csörszsné Zelenák Katalin	Gombos Éva
Dr. Balogh Zoltán	Herczeg Irén
Dr. Duró Annamária	Iszlai Enikő
Dr. Győri Attila	Kiss Béláné
Dr. Kovács János	Pattyán Lászlóné
Dr. Kovács György	Sápi József
Dr. Lugosi Anna	Subicz József
Dr. Mészáros László	Szilágyi László
Dr. Szel Edit	Szilágyi Zoltánné
Fodorné Billik Adrienn	Sziklai Emőke
Gál Margit	Tegdes László

Trénerek:

Harasztosi Sándor
Lisztes Éva
Nagy Gyula
Porkoláb Lajos
Szabó Istvánné
Tóth Sándor

Szakmai közreműködők:

Porkoláb Lajos mentor
Sápi József
Zsákai Ildikó
Sillabusz 2000 Kkt. munkatársai
Balásházy János Mezőgazdasági és Közgazdasági Szakközépiskola
Fényes-Ház Gondozó Szolgálat
Gróf Tisza István Kórház

